

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 15-16 (566-567)
3 septembrie 2012

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

3 septembrie - Ziua Armatei Naționale

“FANTEZIA” RITMULUI DE VICTORIE!

Sînt laureații mai multor festivaluri internaționale. Au fost în ospeție la Santa Claus. Tot ei au fost în vârful Turnului Eiffel din Paris și la Disneyland, au dansat în Legoland... Se mîndresc cu multe victorii obținute în Turcia, Germania, Finlanda, Grecia, Olanda și șirul continuă la nesfîrșit. Anul acesta, ca și mulți ani la rînd de altfel, programul ansamblului de dans popular și modern „Fantezia” conține, spre sfîrșit de an, turnee cu participarea la diverse festivaluri și concursuri.

Recent s-au întors de la a 39-a ediție a Festivalului internațional de artă pentru copii, desfășurat în orașul Kielce, la o distanță de 100 km de Cracovia, Polonia. Un peisaj unic de concert de gală din Europa în cel mai frumos amfiteatru. Festivalul se desfășoară din 1974, completînd zilele lui iulie cu mult dans, cîntec, distracție, zîmbet și recreare. Festivalul din Kielce ce găzduiește zeci de tineri și grupuri de muzică, dans, canto, teatru, folclor, orchestre și soliști se transformă într-o scenă mare cu o audiență unică de mii de oameni.

De data aceasta, festivalul a adunat peste 2500 de participanți din 17 țări. Delegația Republicii Moldova a fost reprezentată de cinci colective coregrafice din Chișinău, Criuleni și Bender, cumuliînd circa 130 de tineri.

„Fantezia” participă de trei ani consecutiv la acest concurs, la care se atestă o concurență puternică. Ani la rînd au fost clasati pe poziția a doua, dar anul acesta și-au propus un țel, să cucerească trofeul - Zlota Jodla (bradul de aur), tradiționalul simbol al acestei regiuni. Astfel, că după o pregătire asiduă și o prezentare artistică a două lucrări coregrafice, un show de ritm, teatru și improvizație, juriul a decis ca premiul mare la categoria de vîrstă 16 - 22 de ani să fie al ansamblului de dans „Fantezia”.

În cadrul concursului, au împărțit experiența cu țări precum Rusia, Kazahstan, Belarus, Polonia, Bulgaria, SUA, Canada ș.a. La aceeași categorie, pe locul secund s-a clasat un studiu de dans modern din St. Petersburg, Rusia, iar bradul de bronz l-a cîștigat Ucraina. Delegația Republicii Moldova a reușit să adjuce

cinci trofee în cadrul acestui festival.

Pe perioada desfășurării concursului, participanții au avut parte de un program de divertisment încărcat, gazdele au organizat excursii la muzeul dinosaurilor, muzeul jucăriilor, le-au pus copiilor la dispoziție filme în format 5D.

Imediat după festival, copiii au avut șansa să călătorească, să viziteze capitala Republicii Cehia, orașul Praga. Au putut admira lucrările Galeriei de artă din Dresden. Presupun că a fost o deplasare obositoare, dar în același timp foarte încărcată din punct de vedere emoțional.

Potrivit lui Vitalie Ermicio, locțiitor șef al Centrului de Cultură și Istorie Militară, președintele Asociației pentru dezvoltarea dansului modern din Republica

Moldova, pentru această victorie s-a lucrat intensiv, cite șase ore în zi, șapte zile pe săptămînă. „Să fi fost opt, opt zile am fi lucrat”, a mai adăugat dumnealui.

Dar ce este specific, totuși, pentru această plecare? S-a hotărît în colectiv, de comun acord, că dacă vor lua marele premiu, victoria să o dedice zilei Armatei Naționale, aniversării a 21-a. Obiectivul a fost atins, iar Armata Națională este nemijlocit deținătoarea unui nou trofeu. Pentru că și ansamblul „Fantezia” a luat naștere în același an cu armata, se străduie să pășească în același ritm și să păstreze același puls.

Fanteziștii sînt organizatori a opt ediții ale Festivalului internațional de dans modern. Începînd cu 20 septembrie, demarează lucrările pentru cea de-a 9-a ediție, cu invitați din Germania, Polonia și Rusia.

În paralel, a luat start un proiect-pilot internațional „Casa”. „Mă bucură că Centrul nostru și Armata Națională sînt partenerii acestui proiect”, a declarat Ermicio. În acest context, proiectul a găzduit zece profesori din Europa care lucrează cu copiii din gimnaziul - internat nr.3 din capitală. Pe final, organizatorii intenționează să prezinte produsul acestui proiect - un spectacol bazat pe istoriile acestor copii, pe ambele maluri ale Nistrului. Primele două spectacole vor fi prezentate în premieră la Teatrul Ginta Latină, pe 8 și 9 septembrie.

Ansamblul de dans popular și modern „Fantezia” își are începuturile în Chișinău anilor 1990, mai exact 1991, cînd grupul era alcătuit din 20 de copii, instruiți de un singur profesor. Au trăit momente fericite și mai puțin fericite. Au început-o de la Palatul pionierilor, au ocupat spațiul Academiei de arte. Erau perioade cînd nu aveau unde să se antreneze. Un mare mulțumesc le datorează Armatei Naționale, care i-a înțeles și i-a găzduit sub aripa sa.

La moment, ansamblul numără circa 100 de copii, cu vîrste de la cinci pînă la 20 de ani. Grupul mare este grupul profesionist. Sînt antrenați de către șase profe-

sori. Membrii sînt tineri pasionați de dans, din licee, școli și gimnazii.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

CAPITALA PENTRU TOATĂ ȚARA

Echipa Centrului Militar Teritorial Chișinău a devenit învingătoare la spartachiada republicană a jocurilor militar-sportive „Pe meleagurile natale”, care în luna august a finalizat competiția ce a mobilizat o bună parte din tinerii țării noastre.

Tinerii chișinăuieni au împărțit podiumul de premiere cu echipa formată din premilitarii din Bălți, clasati pe locul doi și cei din Orhei, cărora le-a revenit locul trei.

Prezent la festivitatea de încheiere a spartachiadei, șeful Marelui Stat Major, comandantul Armatei Naționale, generalul de brigadă Vitalie Stoian, a declarat că prin participarea la competițiile de acest gen, tinerii premilitari demonstrează dorința de a practica sportul, de a cunoaște tradițiile naționale și arta militară. „Vă felicit pentru rezultate bune și vă aștept în unitățile militare”, a spus comandantul Armatei Naționale.

Potrivit colonelului Eduard Ohladiuc, șeful Direcției personal, spartachiada tinerilor recruți se înscrie în seria de activități, organizate de Armata Națională cu scopul de a pregăti viitorii ostași pentru îndeplinirea serviciului militar în Forțele Armate ale Republi-

cii Moldova. „În acest an echipele au fost mai bine pregătite, ceea ce este un

factor îmbucurător, pentru că în armată vor veni tineri care deja cunosc rigoriile vieții cazone”, a punctat colonelul Ohladiuc.

În programul spartachiadei au fost incluse 12 probe sportive, printre care: curse de alergări la 100 și 1000 m, aruncarea grenadei, trageri din pușca pneumatică și a otgonului, ștafeta mi-

litară, montarea și demontarea AKM, instrucțiunea de front, ridicarea halterei și concursul de inteligență.

La competiție au participat 12 echipe din centrele militare, printre care Chișinău, Bălți, Cahul, Căușeni, Edineț, Hîncești, Orhei, Strășeni, Soroca, Taraclia, UTAG, Ungheni.

Pentru Onoare!
Pentru Patrie!
Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară - redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA
tel. 252-047

Echipa redacțională:
locotenent major Inga MIHAILOVA
locotenent Natalia ANDRONACHI
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
plutonier Dmitrii VOSIMERIC
oasteamoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Sectia TV/Radio:
locotenent major Denis ROTARU
locotenent Pavel MAFTEI
locotenent Mihaela MÎRZA
Liuba POIȚAN

ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019

Sectia internet:
maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84
Materialele publicate
de „OASTEA MOLDOVEI”
reflectă opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEA MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerile la sursă.

Tipărit la „Prag-3”, Tiraj 2000. Comanda 2122

Pulsul armatei

Nimeni nu ne poate fura visele atunci când vrem să reușim cu orice preț DE CE AM ALES ARMATA?

Armata, grea sau ușoară, e armată. Unii respectă militarii, alții respectă civilii. Unii înțeleg ce înseamnă ordine, respect și disciplină, alții și-ar dori să cunoască. Zi de zi, clipă de clipă ei sînt responsabili pentru soldați, pentru civili, pentru semeni, pentru întregul neam. De ce au ales să poarte pe umeri o povară pe cît de grea, pe atît de frumoasă și destoinică, ne spun militarii din diferite unități ale Armatei Naționale. Militarii cu stele mari și cu responsabilitate pe măsură, militarii cu stele mai mici, dar foarte scilpitoare și care ades luminează cele mai umbrite căi.

Student Andrei COTILEVSCHI,
anul IV, Academia Militară
„Alexandru cel Bun”

„Este o tradiție a familiei mele, conform căreia bărbații trebuie să execute serviciul militar, dar eu mi-am dorit să devin ofițer și să urmez o carieră militară, de aceea am ales să fac studiile în Academia Militară „Alexandru cel Bun” și cred că am optat pentru cea mai reușită cale pentru viitorul meu. Viața militară m-a schimbat mult,

am devenit mai responsabil, mai punctual. Mi s-a format simțul de patriotism față de neamul și drapelul țării, ceea ce în ziua de azi lipsește la o mare parte din populație. Sper să absolvesc cu succes Academia Militară și să fiu un adevărat apărător al Patriei.”

Sergent Natalia MARDARI,
subofițer stat major,
Batalionul de Gardă

„Interesul pentru armată i-au provocat respectul și aprecierea dată persoanelor în uniformă militară. Eram foarte curioasă ce înseamnă armata și din spusele tatălui am înțeles că este instituția care te face mai disciplinat, mai punctual și ferm în decizii. De toate acestea m-am convins singură pe parcurs. Am îndrăgit această meserie chiar de la început și sînt recunoscătoare militarilor cu experiență de la care am învățat foarte mult. Recunosc, de la început a fost foarte greu, dar dorința mea de a acumula multă experiență m-a ajutat să parcurg momentele dificile. Mindria din ochii părinților mi-a dat curajul necesar, iar invidia vecinilor cu băieți am transformat-o în respect. Se merită să fii militar chiar dacă ești femeie.”

Plutonier adjutant Olga ANDRONACHI,
Regimentul de Rachete Antiaeriene

„Din copilărie mă fascina uniforma militară, atunci cînd am primit cadou o bonetă de la un fost militar. Cu timpul, am înțeles că haina acoperă trupul, totodată ea și descoperă interiorul personalității. Personalitatea nu este un dar, este un rezultat obținut prin activitate, prin efortul zilnic de a îmblinzi, a supune și a controla incontrollabilul din noi. Atunci am hotărît să devin militar, căci a fi militar nu e o profesie, ci un destin, o datorie să-ți aperi Patria, pămîntul strămoșesc, familia, cinstea. Viața de militar implică mai multe dificultăți, însă odată cu perseverența și munca ele devin reușite care ne alină, sau așa mai spune „prin greutăți spre stele”. Totuși, anume milităria pune în lumină acele calități

ce merită admirație, respect și cinste. Personal nu regret de această alegere.”

Locotenent Natalia CARAUȘ,
sociolog-psihiolog,
Brigada Infanterie Motorizată „Moldova”

„Încă de mic copil am admirat oamenii ce poartă pe umeri epoleți și mi-am dorit să devin militar. Familia mea avea și are încredere în militarii, îi apreciau și îi stimau enorm de mult. Fiind studentă, am avut ocazia să-mi fac stagiul în unitate. Apoi după scurt timp mi-am făcut și practica de licență. Mi-a plăcut punctualitatea și accentul pus pe disciplină. Imediat după finisarea examenelor de stat, am depus o cerere de încadrare în serviciul militar. Sînt mulțumită și mă mîndresc că îndeplinesc serviciul militar.”

Locotenent major Alexandr PROCOPCIUC,
ofițer superior planificare,
Batalionul Geniu

„De pe băncile școlii am avut interes față de militărie. Așa că după ce am absolvit liceul, am mers la o școală militară și am fost convins că vreau să devin militar și să fac o carieră de succes. În Forțele Armate am găsit ordine și disciplină, ceea ce mi-a plăcut foarte mult. Am ales armata, deoarece îmi oferă posibilitatea de a-mi forma o carieră, un salariu stabil și un viitor sigur. Sînt foarte mîndru că activez în cadrul Batalionului Geniu, unde mi-am perfecționat pregătirea profesională, dezvoltarea calităților morale, stabilitatea, rezistența fizică și tăria de caracter.”

Căpitan Ion BAICU,
șef stat major-locțiitor comandant
Batalion Infanterie, Brigada Infanterie
Motorizată „Dacia”

„De la vîrsta de 5 ani, am participat la parada de 9 mai din satul natal condusă de tatăl meu care era instructor militar la școală. De multe ori luam cascheta tatălui meu și umblam prin toată casa cu ea imitîndu-l. Apoi a apărut dorința de a face carieră militară și am ales să-mi fac studiile în Institutul Militar „Alexandru cel Bun”. Venind în armată și îndeplinind serviciul militar, mi-am perfectat și definit multe calități. Funcțiile deținute m-au ajutat să mă regăsesc. Nu regret că mi-am ales această meserie, chiar mă mîndresc că sînt militar și ofițer al Armatei Naționale. Menționez că nimeni nu ne poate fura visele atunci cînd vrem să reușim cu orice preț.”

Maior Iulian STRUNGA,
comandant Batalion de Transmisiuni

„A fi militar, a face parte din Armata Națională, încă din adolescență am considerat o meserie de onoare. Îmboldul de a fi în rândurile militarilor a fost sentimentul de mîndrie de a purta uniforma militară, de a cunoaște armamentul, tehnica militară, precum și tactica și strategia de luptă. Numai cei care și-au destinat viața acestei meserii pot să facă față situațiilor neordinare și provocărilor de zi cu zi. Un motiv nu mai puțin important este acela de a educa patriotismul generației noi, de a servi Patria și neamul. Un alt beneficiu cred că nu doar pentru mine, ci și pentru alți militarii sînt deplasările periodice la centrele de instrucție unde au loc diverse aplicații, ceea ce ne ajută la menținerea unui grad înalt de profesionalism, la evoluția cunoștințelor în domeniul milităriei și la obținerea experienței internaționale.”

Locotenent-colonel Sergiu RAILEAN,
comandant Divizion de Artilerie

„Mereu mi-am dorit să fiu ofițer în Armata Națională, acolo unde onoarea și demnitatea sînt baza relațiilor interpersonale și de serviciu; acolo unde prin greutăți te învață să nu trădezi niciodată, să nu-ți lași prietenii la nevoie, să respecti munca altuia. Și aceste calități nu se dezvoltă ușor, nu toți rezistă.”

Nu mi-a fost totdeauna ușor, dar am mers înainte și am lucrat la greșelile mele și mă străduiam să nu mă supăr pe superiori. Înainte de toate, trebuie să lucrezi la propriile capacități. Cred că calea militară pe care am parcurs-o este calea de muncă asupra greșelilor pe care le-am comis, recunoașterea lor și trecerea obstacolelor. Mereu m-am străduit să fac lucrurile la cel mai înalt nivel și cu o responsabilitate maximă. Important este să nu dezamăgesc pe cei care au investit în mine.

Doresc să mai acumulez experiență interesantă. De fapt, mai vreau realizarea și implementarea tuturor ideilor care vizează activitatea în unitatea pe care o conduc, vreau să obțin informație nouă, să studiez, să lucrez la calificarea profesională. Și în așa fel, societatea civilă să continue să privească armata cu încredere, iar părinții tinerilor care vin să facă armata să mulțumească structurilor noastre pentru educația pe care le-am oferit-o copiilor lor.”

Colonel Vitalie BEȘLEAGA,
șef adjunct Direcția operații

„De ce am ales armata, cînd în fața mea aveam atîtea drumuri, un șir de posibilități? Am ales să fiu militar, am ales armata, pentru a mă putea defini ca personalitate, să-mi întăresc trupul și spiritul, să devin un bărbat adevărat al neamului, pentru a-mi face datoria față de Patrie, pentru a obține o bună pregătire profesională, posibilitatea de afirmare și de construire a unei cariere de lungă durată, ba chiar și pe viață.”

Fiindcă armata permanent te provoacă la o întrecere cu tine însuși și cu ceilalți, te menține într-o formă fizică și psihică de învidiat, iar experiența de viață și profesională, specifică domeniului, pe care o

poți dobîndi în armată, cu greu poate fi acumulată într-un alt domeniu. Și nu este dată doar de provocările trăite în serviciul de zi, în misiunile din țară și străinătate, de numeroasele ocazii de a călători, de a vizita locuri noi și de a cunoaște noi culturi, dar și de numeroasele contacte cu diferite persoane, de viața în colectiv și lucrul în echipă, de prietenii noi și solide bazate pe camaraderie și solidaritate.

Toate acestea ajută persoana dormică de a-și depăși limitele personale stabilite și de a trăi viața din plin făcînd în permanență ceea ce știi mai bine - datoria față de Patrie.”

General de brigadă Igor CUTIE,
director Marele Stat Major

„Consider că la 17 ani un băiat care absolvea școala, avea multe opțiuni. Și una era să devin agronom pentru că dorea tata și profesor pentru că dorea mama, și numai fratele meu dorea să devină militar”. Erau exemplu frații Savciuc care erau deja cursanți și ofițeri sau pozele pe panourile școlii, ale fraților Volovei și altor absolvenți în uniforme militare sau alți factori care au influențat asupra deciziei de a deveni militar. Nu se știe, dar pînă la urmă s-a convenit în sinul familiei că dacă unul a ales acest drum, merge și altul. Așa am devenit militar în școala militară de geniu din Kaliningrad, unde 5 ani am studiat această artă și nu regret.”

O carieră militară de succes începe într-un mediu al disciplinei, al valorilor și normelor militare. Tinerii care îmbrățișează cariera militară trebuie să fie caracterizați de voință, determinare, competitivitate, angajare efectivă, curiozitate intelectuală și dorință de lucru în echipă.

Fiecare militar ar trebui să privească profesia militară ca pe un hobby: să fie făcută pur și simplu din plăcere. Hotărîrea, implicarea, curajul de a susține ideile sînt definitorii.

O calitate de bază a militarului o reprezintă spiritul de corp, adică să împărtășești împreună cu ceilalți colegi valorile comune (mîndrie, loialitate, încredere în sine, colegi și grup, onestitate, demnitate, onoare, disciplină, dăruire de sine, solidaritate etc.) proprii grupului militar de apartenență, pe care îl soți deosebit, aparte de alte colectivități umane.

Ofițerii reprezintă corpul de elită al armatei. Pornind de la recrutare, selecție și continuînd cu formarea în instituții militare de învățămînt, experiența acumulată în diferite funcții, toate elementele de planificare a carierei ofițerilor contribuie la formarea lor ca lideri militari. Durata etapelor de evoluție în carieră și dezvoltare profesională, precum și a stagiului efectiv în gradele de ofițer variază de la un individ la altul, în funcție de performanțele și potențialul de care dă dovadă, experiența dobîndită și pregătirea acumulată pe timpul serviciului militar. Ofițerilor le este dedicată conducerea structurilor militare pînă la cel mai înalt nivel.

Doresc să spun că datorită faptului că am ales profesia de militar, mi s-a oferit posibilitatea să înțeleg mai bine sensul cuvintelor patrie, meleag natal, și acestea nu sînt pentru mine doar cuvinte, însă scopul vieții.”

Indiferent din ce motiv au ales calea milităriei, indiferent de grade militare și de ani, de unitate și structură, ei își îndeplinesc misiunea nobilă de apărător al Patriei. Ei au drepturi și foarte multe obligații, ei adesea își sacrifică timpul dedicat familiei, ei își riscă viața pentru liniștea țării și rămîn a fi „soldați la chipiu”, ce merită înaltă considerație și profund respect, persoane cu epoleți ce au în suflet și în gînd „pentru Patrie, pentru Onoare, pentru Tricolor”.

Locotenent Mihaela MÎRZA

CIAO, VANESSA, PLEC LA... ARMATĂ!

Soldat Alexei Iurie Bodolan s-a născut la 5 august 1993 în orașul Ștefan Vodă. În 2009 absoluește 9 clase cu predare în limba rusă la liceul teoretic „Dimitrie Cantemir” din aceeași localitate. Imediat după examenele din vară hotărăște să plece din țară. N-a stat mult pe gânduri. Și-a cumpărat bilet la avion cu destinația Italia, acolo unde mama sa este stabilită mai bine de zece ani.

Pe „italianul” l-am surprins trăgând cu mare poftă fumuri dintr-o țigaretă. Nu are 19 ani împliniți, dar declară că este un „fan” înrăit al tutunului. Mare păcat pe capul lui.

Soldatul Alexei Bodolan iubește să gătească. Când are timp liber, îi place să le surprindă pe mama și pe bunica, în zilele când vin istovite de oboseală de la serviciu, cu bucate alese precum: pizza, paste, orez și chiar biscuiți plămădiți cu foarte mult suflet.

În căutarea unei vieți mai bune și dorul de mamă l-au determinat pe Alexei să migreze în orașul Monza, Italia. Monza este un oraș situat pe râul Lambro, un afluent al râului Po, în regiunea Lombardia, la aproximativ 15 km nord-est de Milano. Acest oraș este bine cunoscut pentru marile curse auto de pe Autodromul Național Monza. Orașul găzduiește, de asemenea, unul dintre cele mai mari parcuri urbane din Europa.

Când a plecat, știa doar cîteva termeni italieni, vreo cinci la număr, elementarul ciao, grazie, come stai, cu care nu putea lega normal o conversație. Patrimoniul artistic bogat, interesul față de peisajul fascinant și această cultură ce îmbină anticul și modernul l-au obligat pur și simplu să învețe limba. După trei luni, în

care prietenii italieni au încercat să-l ajute să deprindă limba prin mai multe procedee simple, printre care au fost gesturile, prezentările prin intermediul desenelor și fotografiilor, protagonistul nostru vorbea fluent italiana. Ba mai mult, s-a înscris la școala de meserii „A.Olivetti” din localitate. Timp de un an a însușit trei profesii: cea de bucătar, chelner și barman.

A căutat de muncă pe specialitate și a găsit la scurt timp. Dar numai după o lună, a început să-l mustre conștiința. S-a gândit, totuși, că ar fi demn să se întoarcă la patria-mamă, să facă armată, unde să își manifeste spiritul datoriei față de neam și țară. „Toți prietenii mei din Moldova au trecut prin asta, ar fi fost o rușine pentru mine să mă eschivez, să ignor unele dintre cele mai interesante clipe din viața unui tânăr”, a declarat soldat Bodolan. Cum am menționat mai sus, în Italia își făcuse cercul său de prietenii. Avea și o iubită cu numele Vanessa. Dar se pare că flacăra iubirii a încetat să mai ardă la auzul acestei noutăți.

La armată, nu la plug

În primăvara acestui an a revenit în țară. Nu i-a reușit din prima să fie mobilizat în Armata Națională. Nu știe cum s-a

întimplat că nu avea dosar personal. În asemenea circumstanțe, alți băieți și-ar fi văzut de viața lor prin discotecă, cutreierând alte meleaguri, dar Alexei a demonstrat că este un brav apărător al patriei. Un alt lucru merită de admirat la el. Singur nu avea cum să reușească, așa că a apelat la ajutorul bunicii sale. De asemenea, îi este recunoscător unchiului Nichifor care s-a implicat în soluționarea acestei probleme. Ne-a subliniat că unchiul său Nichifor este fost „fulgerist”, care la vremea lui a îndeplinit serviciul militar în cadrul Batalionului cu Destinație Specială. Astfel, la 26 aprilie curent, soldat Bodolan s-a văzut încorporat în armată.

Primele zile a fost mai greu cu deșteptarea la ora 6:00 și stingerea la 22:00. Nu i-a plăcut tunsoarea, dar cui îi place?! Până la armată purta părul mai lung și-l făcea cu gel, etalându-și frumusețea în fața fetelor. Mai târziu toate s-au aranjat repede și confortabil. „Parcă nici acasă nu mai vrei să mergi, poate doar pentru 2-3 zile, nu mai mult, pentru că oricum persistă nostalgia pentru viața cazonă și noii camarazi”, a adăugat Alexei.

Până la armată a practicat judo. Se

laudă cu locul II obținut la competiția pe raion. Judo include o varietate de tehnici care necesită o mare dexteritate și coordonare. În Italia avea posibilitatea să progreseze cu acest tip de sport, dar frica (nu se referă aici la concurență, ci la anturaj) l-a învins.

Cursul de instruire inițială a tinărului ostaș l-a absolvit la Cahul, în Brigada „Dacia”. I-a plăcut în unitate, dar distanța de 260 km de la casă îl măcina. Unchiul i-a fost mereu alături, încurajându-l că are mari șanse să fie detașat în garnizoana Chișinău. Când s-au început a citi listele cu cei care vor fi repartizați în Brigada „Ștefan cel Mare”, ținea pumnii strînși și se ruga. O foaie, două, trei. Numele lui nu răsuna de nicăieri. Își pierduse orice speranță. Într-un sfârșit s-a pomenit pe cea din urmă filă, ultimul pe listă. Exteriorul nu spunea nimic, pe când starea sufletească pe care o avea în acele momente era de nedescris. A ajuns acolo unde și-a dorit din start. Astăzi este ostaș în Brigada „Ștefan cel Mare”.

Temperaturile mari nu sînt o provocare pentru el. Le califică drept „light”, odată ce a avut curajul să întîmpine Anul Nou

mai mulți ani la rînd cu minime de minus șapte grade doar în pantaloni scurți.

Se consideră un băiat ca toți ceilalți, dar în același timp atît de diferit. Mic la stat, dar mare la sfat. Se laudă cu patru limbi vorbite: rusa, româna, italiana și spaniola – un adevărat poliglot. Nicio dată nu o să vorbească el primul. Nu-i place să bîrfească. Preferă să vadă și să tacă în asemenea situații.

În opinia lui, în armată nimeni nu încearcă să se evidențieze prin proveniența socială. „Odată ce am ajuns aici, devenim toți frați”, declară Alexei.

În relațiile cu superiorii se străduie să fie reținut și cumpătat. Nu-i condamnă atunci cînd ei sînt exigenți sau cînd ridică vocea. Pentru că ei de asemenea sînt oameni, au o inimă ca și toți ceilalți, și prin venele cărora curge același sînge roșu. Pînă la urmă așa și trebuie să fie un șef.

Este un tînar ambițios. La întrebarea ce va face mai departe, spune că vrea să rămînă pe contract. Și poate peste ani, cu puțin noroc și cu voia lui Dumnezeu, să se transfere în Europa. A auzit că în Bologna (Italia) este o unitate militară.

VLAD - DE LA ȚEPEȘ, IAR CHARACTERUL - DE LA ARMATĂ!

Îi auzim numele în spatele știrilor difuzate la postul de televiziune TV7, iar formula de final sună cam așa: „... , Vlad Coroban pentru Cotidian”.

Considera că e mai bine să ai școala vieții decît să-ți pierzi timpul cu cititul cărților. Reușita școlară nu era una dintre cele mai strălucite. După nouă clase s-a transferat la o școală serală. Spune că nu îi este rușine să afirme acest lucru.

În prezent este operator de televiziune. Dar ce tangență are și cum se intersectează cu armata?

Întîi de toate, este prezent la evenimentele ce țin de Armata Națională și reflectă obiectiv realitatea lor în cadrul noutăților postului TV la care lucrează. Dar adevărata enigmă este că el a mîncat o perioadă de 18 luni din terciul ostășesc și a purtat uniforma mozaicată.

În 1994 a primit citația de încorporare. Fără știrea părintelui său, a mers la comisariatul central din oraș. A fost examinat de comisia medico-militară, nu prezenta nici un semn care să indice prezența unei boli. Își amintește și acum plutonierul care-l interviua. Avea o mină așa amuzantă. „Ai venit tu, de bună voie să faci armată?”, l-a întrebat militarul. Și i-a dat pixul și foaia să completeze cererea de încorporare. În două ore era bărbierit, aranjat și gata de armată. Pe tatăl lui l-a anunțat de peripeție în timp ce era transportat în unitatea militară unde urma să îndeplinească serviciul în termen.

Inițial a deținut funcția de șofer. Meseria propriu-zisă pe care o îndeplinea era, de fapt, cea de lăcătuș auto. Experiența de lăcătuș a acumulat-o la civilie,

pe timpul cînd lucra la un service auto. Pînă a veni la armată, a mai învățat cîte ceva din radio-ingenierie.

Pe durata serviciului militar se întîmplă să fie responsabil al unui efectiv de o sută de oameni – „o sută de cai putere”, spune, cu bună intenție, Vlad Coroban. O misiune nu foarte ușoară de îndeplinit. A făcut armata în „șinelii” sovietic, ceva cu totul diferit de ceea ce poartă tinerii astăzi. „Armata în comparație cu anii '90 s-a schimbat în bine. A preluat principiile de administrare de la state înalt dezvoltate”, consideră Coroban.

Este adeptul patriotismului și crede că fiecare băiat ar trebui să îndeplinească datoria constituțională față de patrie. Armata este parte din viața lui. Nu regretă nici un moment jertfit cu demnitate și onoare pentru țară.

Anul trecut a participat alături de alte personalități din lumea mass-mediei la concursul aplicativ-militar „Cel mai iscusit reprezentant mass-media în

arta militară”, organizat de Ministerul Apărării. S-a învrednicit de locul întîi la proba trageri din pistolul AK 74 și din pistolul TT. A fost premiat cu un rucsac de campanie, fără de care nu se pomeneste nicăieri la drum și o lopată mică de infanterie.

Pînă la vîrsta de 18 ani nu citise nici o carte. După ce a revenit din serviciul militar, lucrurile au luat o nouă întorsătură. Are citită la activ toată literatura universală și rusă. Biblioteca de acasă a strîns o colecție impresionantă de cărți. În repetate rînduri, a recitat creațiile scri-

itorilor: Tolstoi, Dostoievski, Balzac, Șukșin și mulți alții. Genele și dragostea pentru lectură se trag de la bunelul său, regretatul Vasile Coroban, istoric și critic literar nonconformist din RSSM, doctor habilitat în filologie (1958).

El e Vlad de la Vlad Țepeș

Vlad muncește de la vîrsta de 15 ani, atunci a pornit mecanismul de a învîrți bani. Și-a dezvoltat un mic business. Tîrguia cu fructe și legume în una din piețele aglomeratului oraș Moscova. Ulterior s-a direcționat pe genți și sacoșe. Profită cred că avea și pe toate le încerca. Pînă la urmă, tinerețea este perioada care o dedicăm greșelilor, din care tragem învățăminte mai târziu. Este perioada cînd călătorim fără o destinație sigură și cînd luăm decizii pripite.

Prin 1997, cînd domeniul construcțiilor nu era atît de dezvoltat, și-a găsit de lucru la un așa-zis boier. Avea de construit o casă, în fiecare zi de la ora opt dimineața pînă la zece seara, dintre care o oră masa și ciorba de acasă. Pentru munca prestată primea cîte zece lei pe zi, echivalentul a doi dolari pe atunci. După trei luni de muncă asiduă la mortar și cărămidă, a avut norocul să întîlnească un coleg. L-a întrebat unde lucrează. I-a răspuns că e lemnar la Televiziunea Națională. S-a interesat dacă mai sînt locuri vacante. La care colegul i-a răspuns afirmativ, la funcția de instalator de decor cu salariul

de 90 de lei. La două luni de „tîrîit” elemente de decor, a înțeles că trebuie să facă facultate. În paralel, a început să învețe cu frecvență redusă la design interior. Văzîndu-se cu diploma în mînă, după cinci ani lucrați în mass-media, a mers hotărît la șefi pentru a cere un post mai bun, că nu o să fie hamalul cuiva toată viața. Era gata să îndeplinească funcția de pictor-scenograf. Dar i s-a propus să îndeplinească rolul de operator. A rămas în același colectiv de creație pînă în 2008. Dis-de-dimineață era la Moldova 1, filma live o oră și jumătate emisiunea „Bună dimineața”, după care mergea la postul de televiziune TV7, unde desfășura concomitent activitatea, tot în calitate de operator.

Banii cîștigați de la Televiziunea Națională îi încredința tatălui său, pentru că el avea mai mare nevoie de ei.

Trei ani în urmă a absolvit arhitectura, s-a specializat în machetare. Dar îi reușește de minune și să proiecteze. A elaborat lucrări la unii din cei mai bogați oameni de la noi din țară, nume nu a vrut să divulge. Designul interior al propriei locuințe este de asemenea rodul imaginației lui. Vă închipuiți un sătuc, un pod și o cale ferată, toate pot fi văzute doar pe tavanul casei lui Vlad Coroban. Trebuie să fii tare ingenios să realizezi un orașel cu tîlpile în sus. De asta se conving prietenii cînd merg la el în ospeție.

Într-o clipă de sinceritate, mi-a comunicat în mod special că prenumele lui e Vlad de la Vlad Țepeș și nu de la Vladimir Vladimirovici Putin.

Militarul la datorie

ZIUA UNEI ALTE MISIUNI

Paisprezece zile și nopți a condus compania Charley într-un război fictiv, desfășurat în poligonul din Iavorov, Ucraina

Pe locotenentul major Alexandru Baban l-am prins în vizor tocmai în momentul când discuta cu plutonul militarilor români și le dădea coordonatele corecte pentru următoarea misiune. Cu vesta antiglonț pe el, la mai mult de 35 de grade Celsius, din când în când își ștergea fruntea transpirată, apoi continua discuția cu camarazii care urmau să desfășoare următoarea misiune în sectorul de decontaminare, care se afla la vreo 5 km distanță în dreapta.

După câteva minute lungi, plutonul românesc se pune în mișcare, iar protagonistul nostru urcă în UAZ-ul vechi care avea să ne deplaseze spre locul de dislocare a statului major al companiei Charley. Era a 48-a oră când ofițerul nostru nu a închis un ochi cumsecade, din cauza avalanșei de misiuni care cădeau pe seama companiei formată din trei plutoane – unul moldovenesc, altul român și al treilea polonez. Pentru Baban, misiunea care i-a fost încredințată de organizatorii exercițiului a avut dublă complexitate – pe lângă funcția de comandant de companie pe care o exercita trebuia să urmărească crearea interoperabilității între cele trei plutoane din state diferite. „Deși se lucrează după standarde NATO, nu este atât de ușor să crezi omogenitate între militarii care vin din armate diferite”, zice dînsul.

Așa că, ziua de muncă abia începea. Preț de câteva minute, privirile protagonistului nostru s-au odihnit pe geamul UAZ-ului umezit de ploile care nu mai conțineau de câteva zile. Noi, cei de pe bancheta din spate, păstrăm liniștea prețioasă care „intra în conflict” cu sunetul strident al motorului vehiculului pe care era lipit drapelul Republicii Moldova. După un scurt răgaz, am aflat că, la câteva minute trecut de miezul nopții, militarii companiei pe care

o conducea Baban au respins atacul insurgenților la aeroportul care intra în aria lor de responsabilitate. Datorită profesionalismului pacificatorilor, insurgenții au fost reținuți și predați poliției locale. „Sînt norocos că lucrez cu comandanți de plutoane care-și cunosc bine meseria”, zice dînsul. „Fiind într-un teatru de operații, trebuie să aștepti pericolul din orice colț și la orice oră”, adaugă el. Situația l-a impus pe ofițerul moldovean să înnopteze pe un pat improvizat din scînduri, în cortul care-i servea pe post de oficiu. „Comandantul este cel care co-

! Pentru el onoarea, devotamentul și responsabilitatea, dar și modestia sînt la ordinea de zi. Calități care îl fac respectat în rîndul militarilor de toate naționalitățile pe care i-a întîlnit vreodată

ordonează activitatea subunităților pe care le are în subordine și el trebuie să fie alături de compania sa”. Cu vînte prețioase, ne-am zis noi. Am coborît din autovehicul în dreptul corturilor aranjate perfect în două linii. În

penultimul din mîna sîngă era dislocat statul major al companiei multinaționale Charley. Tabloul general care se deschidea de la intrare te introducea într-un fragment din filmele despre război. Sergentul de stat major primește și transmite rapoartele prin telefonul cu furcă, rupt parcă din trecut. Masa

comandantului, amplasată în centru, diferea de celelalte ca dimensiune. În spatele ei, pe perete ațirau cuminiți două steaguri – tricolorul și steagul Batalionului 22 de Menținere a Păcii, din care face parte protagonistul nostru. În partea stîngă, se arunca în ochi o hartă mare cu toată informația utilă despre ariile de comunicații, localitățile din sectorul de responsabilitate, precum și informația generală despre liderii cheie din localități – disponibilitatea pentru colaborarea cu forțele de menținere a păcii, apartenența religioasă, educația etc. Alături, găsim aranjate pe hîrtie toate evenimentele care au avut loc de-a lungul exercițiului, data, ora, locația și acțiunile întreprinse de subunități. „Într-o situație reală, orice informație este prețioasă, pentru că ne înlesnește misiunea”. Acum toate plutoanele companiei Charley execută patrule în aria de responsabilitate. Înainte de plecare, comandanții s-au reunit într-un briefing unde s-au definitivat ultimele detalii legate de misiunea ce urma să fie executată.

Responsabilitatea batalionului multinațional este împărțită pe sectoarele - Alfa, Bravo, Charley, Delta, Echo, Hotel. „Ordinul de luptă vine de la comandantul de batalion. Eu selectez misiunea companiei Charley, apoi fixez misiunile pentru fiecare pluton și elaborez un ordin de luptă al companiei”, conchide locotenentul major Baban, posesorul unei biografii ascensioniste. În anul 2000, a fost înmatriculat în Colegiul militar liceal „Ștefan cel Mare”, din România. În 2004 a fost admis în Academia Militară din Republica Elenă, unde a studiat 5 ani. Iar în 2009 revine în aceeași țară pentru a absolvi școala aplicațiilor de infanterie. Pentru el onoarea, devotamentul și responsabilitatea, dar și modestia sînt la ordinea de zi. Calități care îl fac respectat în rîndul militarilor de toate naționalitățile pe care i-a întîlnit vreodată.

La sfîrșitul zilei de muncă, militarii se îndreaptă spre locurile unde a fost cazat, doar ofițerul nostru rămîne pe loc, pentru că următoarea misiune va începe dis-de-dimineață.

MOLDOVENII AU FĂCUT UN LUCRU IMPRESIONANT „Rapid Trident 2012” - aprecieri internaționale

Colonelul David MARKOWSKI, co-directorul exercițiului „Rapid Trident 2012” din partea armatei SUA în Europa

Vreau să accentuez sîrguința contingentului detașat de Republica Moldova la exercițiul „Rapid Trident 2012”. Pot să declar că aveți militari implicați în totalitate în misiunea pe care o executați și că sînteți foarte eficienți într-un teatru de operații, chiar dacă este unul fictiv. Aveți tehnică și procedee de luptă agresive, în sensul bun al cuvîntului, diferite de ale noastre, dar foarte eficiente. Observatorii armatei SUA, care v-au urmărit acțiunile pe parcursul a două săptămîni, au rămas impresionați de profesionalismul de care ați dat dovadă. Un lucru excelent oferit de acest exercițiu este că contingentul armatei Republicii Moldova a avut posibilitatea să învețe noi metode și tehnici de luptă, atît de la forțele armate americane, cît și

de la o serie de alte state, îmbogățindu-și cunoștințele în domeniul operațiilor de menținere a păcii. Mi-a plăcut și show-ul armatei Moldovei din cadrul zilei dedicate eșaloanelor superioare ale statelor participante la “Rapid Trident 2012”. Am lucrat împreună la realizarea scenariului pentru acea zi. Pot să menționez că militarii din Moldova au fost cei mai buni la exercițiul de scotocire a clădirilor. Au fost foarte operativi în toate tehnicile și procedeele efectuate, au făcut pași concreți de luptă, antrenamente destul de agresive, ceea ce i-au făcut să arate puternici.

Aveți toate aprecierile mele. Îmi doresc să continuăm să cooperăm, să lucrăm în același ritm, de asemenea, să continuăm să prietenim. În asemenea mod, să devenim tot mai aproape ca parteneri, ca state. La fel, vă îndemn să vă perfecționați în continuu în pregătirea de luptă, să aveți ambiție și să nu vă fie frică să încercați ceva nou.

Maior David HILLS, superiorul echipei de observatori ai armatei SUA

Activează în armata SUA din 1990. Timp de 12 ani a activat în arma infanterie, iar în prezent - în domeniul logistic. Are în spate dublă experiență în Afganistan. În prima misiune, a participat la restabilirea Academiei Militare din Afganistan și a instruit cadoșii afganezi. În

turul secund, a activat în cadrul brigăzii din Kandahar. Înainte de misiunile din Afganistan a predat la Academia West Point.

Este pentru prima dată cînd activez cu militari moldoveni, dar am rămas impresionat de pregătirea voastră. Timp de două săptămîni, am fost în mijlocul celor două plutoane de moldoveni. Am fost plăcut surprins de modul de acțiune al moldovenilor, diferit de cel al Franței, Marii Britanii etc. Aveți o tehnică de luptă similară serbilor și polonezilor. Țările est-europene au o tehnică preluată de la sovietici. E diferită de cea NATO în domeniul operațiilor de menținere a păcii, dar este foarte bună. Ceea ce vrem să facem prin intermediul exercițiilor multinaționale gen „Rapid Trident”, este să demonstrăm diferite tehnici de luptă și să le învățăm pe cele pe care nu le cunoșteam, în acest fel să devenim interoperabili. Exercițiul de percheziționare a clădirilor, luarea cu asalt, este unul foarte dificil. Știți de ce militarii moldoveni au

fost implicați cel mai des în acest exercițiu? Pentru că ei sînt foarte buni. Pe bună dreptate pot să zic că moldovenii au făcut un lucru impresionant și care a servit drept un bun exemplu pentru ceilalți militari. Aveți o metodă de atac foarte bună, tehnici de luptă bune, sînteți motivați și disciplinați. Și

cel mai important în opinia mea, ați fost foarte receptivi și dornici să învățați ceva nou. Ați analizat toate oportunitățile care vi s-au propus și le-ați îmbunătățit, așa ca să fiți cei mai buni.

Scopul major al acestor exerciții este interoperabilitatea. Ele se organizează pentru cooperare și prietenie între militarii din mai multe state, ca să învățăm despre operațiunile de menținere a păcii, despre stabilitate, să învățăm unul de la altul și să lucrăm împreună. Am format plutoane din 4-5 state și le-am dat misiuni care, de regulă, sînt executate de o unitate încheagată. Plus, exercițiul oferă o serie de oportunități precum însușirea limbilor și a tehnicilor de luptă diferite.

Scopul principal este conceptul parteneriatului pentru pace. Valoarea exercițiului este dată de capacitatea militarilor din diferite state de a lucra împreună. Și acest lucru l-am urmărit cu curiozitate timp de două săptămîni în cadrul exercițiului multinațional de menținere a păcii “Rapid Trident 2012”.

Militarilor moldoveni le doresc numai succese. Să acordeți atenție luptei neconvenționale cu forțele inamicului și, în același timp, să fiți pregătiți să luptați prin metode convenționale. Sînteți disciplinați, vă cunoașteți misiunile și sînteți responsabili.

General-maior Veaceslav NAZARKIN, co-directorul exercițiului “Rapid Trident 2012”, din partea Ucrainei

De-a lungul anilor, Armata Ucrainei a conlucrat foarte bine cu militarii moldoveni, în special în exerciții multinaționale, așa cum este “Rapid Trident”. Sîntem bucușori să vă avem alături la aceste aplicații al cincilea an consecutiv și că sînteți foarte receptivi la solicitările noastre. Participînd în diverse aplicații de acest gen, împreună obținem mai multă experiență în domeniul operațiilor de menținere a păcii. Ca state vecine, ne bucurăm pentru performanțele pe care le înregistrați la “Rapid Trident 2012”. Cunoșc că mulți ofițeri moldoveni au fost numiți la funcții de instructori și împărtășesc din experiența pe care a obținut-o Armata Națională a Republicii Moldova pe parcursul anilor în domeniul operațiilor de menținere a păcii. Ați primit multe aprecieri pozitive din partea partenerilor noștri americani, ceea ce denotă faptul că vă cunoașteți bine meseria.

Vă doresc numai performanțe frumoase în domeniul de luptă.

MAI BINE MORI ÎN PICIOARE DECÎT SĂ TRĂIEȘTI ÎN GENUNCHI

21 de întrebări adresate ministrului Apărării, Vitalie MARINUȚA, cu prilejul aniversării a 21-a a Armatei Naționale

5 - Au fost momente când ați vrut să renunțați la funcție? Cum le-ați depășit?

- În viața fiecărui om sînt momente plăcute și mai puțin plăcute. În carieră, inclusiv în cea politică, de asemenea, nu totul și întotdeauna este perfect. În clipele grele important este să nu luăm decizii fără a analiza bine toate avantajele și dezavantajele. Trebuie să ții cont de impactul pe care-l poate avea o decizie radicală nu numai asupra ta, dar și asupra echipei pe care o conduci, a familiei, asupra scopurilor pe care ți le-ai propus. Personal, încerc să depășesc aceste momente prin a le analiza foarte atent, de obicei, găsind liniștea și echilibrul în sînul familiei. Pare simplu, dar totul e cu mult mai complex.

6 - Care sînt calitățile pe care trebuie să le posedez o persoană pentru a deveni un conducător bun?

- Sînt acele calități de care trebuie să dea dovadă orice lider sau manager bun. În primul rînd, să țină la integritatea personală și la cea a instituției pe care o conduce. Să-i placă munca și disciplina. Să fie cinstit în relațiile cu colegii, atît cu șefii, cît și cu subalternii. Să aibă viziuni strategice asupra viitorului instituției pe care o conduce și să poată spune "nu" atunci cînd este necesar.

7 - Dar ce calități sînt necesare pentru a deveni un bun militar?

- Cred că sînt aceleași, deoarece militarul întotdeauna trebuie să fie

lider, indiferent de condițiile în care activează.

8 - Ce principii V-au ghidat activitatea de pînă acum?

- Întotdeauna, încă din tinerețe, am pus pe primul loc onoarea personală și a subordonaților mei, muncind în slujba oamenilor. Nu în zadar repet foarte des: "Cine vrea să muncească, caută soluții, cine nu – invocă motive".

9 - De unde vine această deviză?

- Nici nu țin minte de unde am preluat-o, însă știu că mă voi conduce de ea toată viața.

10 - De ce ministrul Apărării a hotărît să „alinieze” bloggerii la Centrul de instruire Bulboacă?

De fapt, este greu să aliniezi bloggerii, însă scopul nostru a fost să discutăm cu ei despre Armata Națională și să-i informăm din prima sursă ce înseamnă serviciul militar, ce misiuni are armata. Asta pentru că cei mai mulți dintre ei nu au făcut serviciul militar și au cunoștințe minime în acest domeniu. În același timp, ei sînt formatori de opinie, citiți în special de tineri. De aceea, fără a cunoaște cîtuși de puțin subiectul despre care scrii, riști să interpretezi greșit situația și să lezezi imaginea celor despre care scrii. Astfel ne-am propus să protejăm pe viitor acești tineri și să arătăm, prin intermediul lor, cine sîntem

și cu ce ne ocupăm. Sînt mulțumit de întîlnirea pe care am avut-o, cred, una destul de reușită, cu toate că impresiile bloggerilor au fost diferite.

11 - Ați menționat într-un interviu că sînteți adeptul principiului „Mai bine mori în picioare decît să trăiești în genunchi”. Prin ce v-a cucerit acest dicton?

- Cinstea, onoarea și demnitatea sînt cele trei calități pe care trebuie să le respecte fiecare din noi în parte și toți împreună. Pentru mine, îndeplinirea unor acțiuni sau ordine, care ar putea duce la pierderea uneia dintre aceste trei calități înseamnă o viață trăită în genunchi. Iar eu sînt obișnuit să merg cu capul sus, fiind mîndru de ceea ce sînt și de ce am realizat. Aici aș mai adăuga că noi toți trebuie să învățăm să mergem cu capul sus și să nu ne temem să spunem tare cine sîntem, de unde venim și unde dorim să ajungem. Lupta pentru viitorul nostru și pentru apărarea identității noastre nu este mai ușoară decît atunci cînd au luptat strabunii noștri.

12 - Cum credeți, au nevoie militarii de ore de patriotism?

- Nu știu dacă am putea să numim aceste lecții de „patriotism”. Cred că mai mult militarii, dar și întreaga societate ar avea nevoie de lecții de pregătire civică, la care să însușească dragostea de neam, de pămîntul pe care trăiește și dragostea față de cultură și obiceiurile noastre strămoșești. Avînd aceste calități, în

1 - Dle ministru, cu ce realizări se poate lăuda Armata la acest ceas aniversar?

- Putem vorbi despre multe succese, începînd de la educarea tinerilor în spiritul devotamentului față de țară și terminînd cu prezența cadrelor militare în diverse misiuni internaționale sub egida ONU și OSCE. Însă, după mine, cea mai mare realizare a Armatei Naționale la cea de-a 21-a aniversare este că această instituție statală a reușit, în pofida tuturor obstacolelor, în special a celor de ordin financiar și de asigurare, să rămînă, ca și acum două decenii, cea mai apreciată în rîndurile populației.

2 - La ce capitole a evoluat Armata Națională comparativ cu perioada cînd purtați epoleți de locotenent?

- Cred că cea mai importantă schimbare s-a produs în rîndul corpului de ofițeri. La moment, foarte mulți militari sînt instruiți nu doar în Academia Militară „Alexandru cel Bun”, dar și în diferite instituții de învățămînt din SUA, România, Grecia, Germania, China, Turcia și alte state. Experiența de acolo ne oferă posibilitatea să fim pe picior de egalitate cu partenerii noștri strategici și să putem contribui la menținerea păcii nu numai în Republica Moldova, dar și pe plan regional și global.

3 - Trei ani în calitate de ministru al Apărării e mult sau puțin? Ce momente speciale ați trăit în această perioadă?

- Trei ani e foarte mult pentru a analiza toate problemele cu care se confruntă instituția militară, însă este foarte puțin pentru soluționarea lor, avînd în vedere luptele politice din acești ani. Nu știu dacă pot să spun că am avut emoții speciale, dar cred că cel mai dureros este cînd vrei să schimbi ori să întreprinzi ceva în favoarea instituției și a țării și în ultimă instanță nu-ți reușește din diverse motive. Pentru mine aceste clipe sînt cele mai dificile și mai greu de depășit.

4 - Funcția de ministru al Apărării este într-adevăr dificilă sau e mai mult onorifică?

- În Executiv nu există funcții onorifice. Toate solicită maximum de efort și dăruire de sine. Orice ministru, inclusiv cel al Apărării, are o mulțime de obligațiuni și responsabilități, care nu pot fi transferate în responsabilitatea altei persoane. La prima vedere s-ar părea că este destul de ușor să conduci o astfel de instituție, fiindcă sînt o mulțime de factori, care îndeplinesc misiunile stabilite. Dar e cu mult mai ușor să realizezi ceva deja conceput și hotărît, decît să elaborezi și să primești decizii care știi că vor afecta mii de oameni. În special, decizii care nu întotdeauna au caracter popular.

mod firesc apare și dorința de a lupta și a apăra toate aceste valori.

13 - Astăzi, când criza se face tot mai resimțită, cum se economisește în Armata Națională?

misiuni în structuri în care puțini moldoveni au ajuns. Cum V-au marcat cariera și viața personală aceste experiențe?

- Eu cred cu tărie că viitorul este al celor care sînt prieteni buni cu cartea, indiferent de vîrstă și de țara în care studiază, iar cunoștințele cîștigă

- Femeile au avut și au un rol foarte important la dezvoltarea Armatei Naționale. Ele sînt prezente în toate unitățile militare și își îndeplinesc obligațiunile în mod conștiincios. Din acest an, în premieră absolută, opt fete au fost admise la studii în cadrul Academiei Militare "Alexandru cel Bun". Să nu uităm și de soțiile mi-

18 - Cît de mult a contat pentru Dumneavoastră susținerea soției?

- Eu am crescut într-o familie de intelectuali, iar părinții mei au fost un model de respect, bună înțelegere și integritate morală, valori pe care ni le-au educat și nouă, celor trei copii. Vreau să afirm cu toată inima și bucuria, că eu, la rîndul meu, am avut norocul să înlînesc sufletul meu pe-reche, cu care am mers împreună la ușor și la greu. Și astăzi, la o distanță de aproximativ 20 de ani, pot să confirm că am făcut cea mai bună alegere. Soția mea a fost cu mine peste tot. M-a susținut în toate, lucru pentru care-i sînt recunoscător.

20 - Cunoaștem că Octavian, feciorul Dumneavoastră, a pornit pe urmele tatălui și face studii militare. Ce sfaturi i-ați dat din postura Dvs. de tată, de ministru și de general?

- Ca tată, i-am spus să poarte cu demnitate numele Marinuța, să-i scrie mamei cît mai des și să aibă grijă de el, căci noi toți îl iubim și îl așteptăm. În calitate de ministru al Apărării, i-am ordonat să poarte sus și onorabil drapelul Republicii Moldova și al Armatei Naționale și oriunde s-ar afla să fie un demn ambasador al țării sale.

21 - Ați afirmat că Armata Națională este o familie. Ce urări aveți pentru membrii ei?

- Cu prilejul celei de-a 21-a aniversări de la formarea Armatei Naționale doresc tuturor militarilor, angajaților civili și membrilor familiilor lor noi succese, împliniri pe plan profesional și personal, multă sănătate și bucurii alături de cei dragi. În același timp, am încrederea că și în viitor, datorită eforturilor tuturor militarilor, Armata Națională își va îndeplini cu cinste și devotament misiunea de apărare a Republicii Moldova, va sta la straja păcii și liniștii fiecărui cetățean, iar cetățenii, la rîndul lor, vor acorda Armatei Naționale cel mai mare grad de încredere.

La Mulți Ani!!!

- **Vă mulțumesc pentru interviu.**

Locotenent Mihaela MÎRZA

- Din nefericire, sîntem în situația cînd trebuie să economisim în toate. Aceasta este situația. Inșă pentru militari nu este ceva nou, fiindcă nu au prea fost alinați cu surse bugetare în toți acești 21 de ani.

14 - Tot mai frecvent cadrele militare naționale participă la exerciții și misiuni în străinătate. Aceste măsuri își găsesc locul și în dezvoltarea armatei?

- Bineînțeles. Experiența obținută în cadrul exercițiilor internaționale este de o valoare incontestabilă și este implementată și în exercițiile naționale. Vreau să menționez că militarii noștri au o pregătire foarte bună și sînt capabili să îndeplinească misiuni de la egal la egal cu toate armatele partenere. Sper că vom avea posibilitate, în viitorul apropiat, să demonstrăm aceste abilități nu doar în cadrul aplicațiilor comune, dar și în misiuni reale de menținere a păcii.

15 - Și Dumneavoastră faceți parte din categoria militarilor instruiți în școli internaționale de prestigiu, cu

întotdeauna lupta cu ignoranța. Școlile și misiunile internaționale au fost o provocare pentru mine, dacă luăm în calcul faptul că eu am învățat engleza la 30 de ani, dar în același timp m-au ajutat să cunosc personalități de o notorietate mondială, pe care i-am avut ca mentori și care și-au lăsat amprenta asupra personalității mele.

16 - Prietenii stabiliți în anii de studenție mai sînt viabile și acum? Cum este văzută Republica Moldova de către colegii Dumneavoastră de peste hotare?

- Diferite persoane o văd diferit. Cu toate acestea, cu marea majoritate a colegilor mei din Rusia mențin relații de prietenie și pînă acum. Colegii din America și din alte state cu care am făcut cunoștință de-a lungul vieții de asemenea au impresii bune despre țara noastră, în special după ce o vizitează.

17 - Care este contribuția femeilor în succesele înregistrate de Armata Națională?

litarilor, care, deși nu sînt înrolate în armată, prin suportul pe care-l acordă soților, au o contribuție esențială la procesul de dezvoltare a ei.

19 - Părinții Dumneavoastră au fost profesori specializați în științe exacte. Care a fost ecuația ce a stat la baza formării militarului Vitalie Marinuța?

- Nu cred că aș putea să identific o ecuație aparte. Cred că e mai mult un sistem matematic întreg cu mai multe necunoscute. Cert este că tatăl meu și-a depus tot sufletul și ingeniozitatea ca eu să devin ceea ce-și dorea el, însă doar cu participarea și dorința mea. Foarte multe în viață îi datorez lui, iar cel mai mare regret al meu este că nu a ajuns pînă astăzi să se mîndrească cu rezultatele obținute nu numai de mine, dar și de alți discipoli ai săi.

CINE CÎNTĂ ȘI ÎNCÎNTĂ ARMATA?

Armata Națională e la ceas de sărbătoare, se aude muzica. Iar în instituțiile militare unde e muzică, acolo e orchestra prezidențială, acolo cu talent și destoinicie o poți vedea și auzi pe trompetista

Alexandra Postolache, o femeie precum un înger, cu părul blond și ochi albaștri, dar și cu grad de „plutonier”.

Viața ei este legată de muzică și de armată, în special de cea structură care prin notele muzicale a făcut ca Armata Națională să fie auzită și apreciată nu doar în țară, ci și peste hotarele ei. De mică nu gîndea că va ajunge în armată, doar că și atunci, și acum prețuiește muzica de fanfară. „Cea mai bună orchestră de fanfară se consideră orchestra prezidențială,” de aici a pornit visul să facă parte din acest frumos colectiv cu care azi se mîndrește.

Și dacă e să vorbim de cei cu care petrece cel mai mult timp, atunci „mă bucur de respect și stimă”. „Fiecare este educat, inteligent și ai cu cine discuta. Sînt creativi și profesioniști, sînt încîntată că fac parte dintr-un asemenea colectiv”, subliniază plutonier Postolache.

Muzica poate fi interpretată reușit sau nu, și nu contează de către cine, bărbat sau femeie, contează profesionalismul. „O piesă pentru a fi interpretată cu succes este nevoie și de un dirijor profesionist. Datorită locotenent-colonelului Leonid Vozniuc avem un program inedit și interpretăm cîntece pe care doar orchestra prezidențială le poate interpreta”, spune trompetista Alexandra. De curînd i s-a oferit posibilitatea să se afirme. „Am început a cînta solo, melodia intitulată „Somewhere, no-

there”, specifică doamna Postolache. Fiind un ascultător fidel al acestei doamne talentate, te îndrăgostești de muzica rafinată, de altfel așa precum e și interpreta.

Serviciul presupune respectarea unui program serios de antrenamente atît în ceea ce privește muzica, cît și armata. Vorbind de timpul răpit de muzică pentru a obține succesul de azi, Alexandra zîmbește cu mîndrie: „9 ore, dar mulți ani, 5 ani școală muzicală, 4 ani colegiu, 5 ani Academie de Muzică, Teatru și Arte plastice, 1,6 luni la masterat, și azi tot e muzică zi de zi”.

Inițial a început să studieze muzica la pian și era la un pas de a răsfoi acea filă a vieții muzicale pentru ea. Dar după ce a încercat să cînte la trompetă, a înțeles că aceasta o reprezintă. Este instrumentul care o definește ca artist. Și aici a dovedit atîta tărie de caracter, căci nu prea des vei vedea o femeie să stăpînească atît de bine o trompetă, precum un adevărat militar, deși poate e mai greu, dar este alegerea făcută de o femeie cu caracter.

Arta face parte din viața lor, dar mai bine zis cred că viața lor e o artă, vorbim de familia Alexandrei. Frații și soțul sînt muzicieni, iar fiica datorită mamei Alexandra poartă numele frumosului tangou, Violeta. O familie unită în care foarte des se cîn-

ta și se ascultă muzică de calitate, iar uneori chiar și melodiile interpretate de gospodina casei. O fire nobilă și gingașă care știe să îmbine lucrurile utile cu cele plăcute, așezînd pe rafturile vieții acele valori ce au întîietate. Nu e capricioasă, este femeia care cunoaște cînd să zîmbească și cînd să fie tristă, este o ființă foarte echilibrată și chiar din tembrul vocii, atît de calm, simți cît de specială este.

Poate mulți ar pune semne de întrebare zicînd, unde e aici armata, unde e pregătirea fizică, dar știți ce ar răspunde o persoană care chiar dacă nu e muzician, ci pur și simplu a avut ocazia să sufle în saxofon, sau în trompetă, sau poate să stea ore întregi nemișcat cu vioara sub bărbie. Uneori e mai ușor să țintești corect decît să găsești acordul potrivit, și e mult mai simplu să ordoni unei companii decît să poți dirija o orchestră. Fiecare este bun la locul potrivit, așa precum menționa o altă femeie-militar, așa că pe lîngă multele obligațiuni pe care le are protagonistă de azi, mă refer la cele militărești, mai are una, de a face exerciții pentru o respirație corectă, astfel încît sunetele muzicale să poată fi savurate de noi, cei care știm despre muzică doar că e frumoasă.

Purtînd nume de regină, este elegantă și feminină, este femeia-militar căreia îi place „muzica cu caracter, calitativă, clasică și, desigur, tot ceea ce s-a scris pentru fanfară, muzica grandioasă”. Plutonier Alexandra Postolache este femeia cu credință în Dumnezeu, optimistă, încrezută, tandră, luminoasă, o femeie ce poate fi egalată cu o melodie de calitate, un militar care cîntă și încîntă viața armatei.

Locotenent
Mihaela MÎRZA

„ÎNTR-O ZI, O SĂ MĂ ÎNTORC LA CHIȘINĂU”

„Am locuit pe strada Albișoara, 14, apartamentul nr.3 și am studiat în școala nr. 72, din sectorul Botanica. Încă trăiesc cu amintirile despre acea vreme”.

Din amintirile unui ofițer american care a trăit 10 ani în Republica Moldova

Serghei Louchnikov este ofițer inferior în armata SUA. A absolvit cursul de „Ranger” în luna august 2011 și are în spate dublă experiență în teatrul de operații din Irak. Protagonistul nostru s-a născut în îndepărtata Siberie, în regiunea Tomsk, apoi a locuit în orașul Magadan. Cînd a făcut 5 ani, părinții s-au transferat cu traiul în Chișinău. „Am locuit 10 ani pe strada Albișoara, 14, apartamentul nr. 3 și am studiat în școala nr. 72, din sectorul Botanica”, îmi zice ofițerul, lăsîndu-mă impresionată prin memoria fenomenală la cifre pe care o demonstrează pe parcursul avansării în discuții.

Pe Serghei Louchnikov l-am cunoscut în poligonul Iavorov, Ucraina, unde se desfășura exercițiul internațional de menținere a păcii „Rapid Trident 2012”. Cînd a aflat despre tema discuțiilor, mi-a zis că acceptă cu plăcere să vorbească despre Chișinău. „Chișinăul era altfel pe atunci. Sînt curios cum s-a transformat în timp, cum arată curtea în care băteam mingea

pînă la epuizare, cum arată școala în care am studiat și profesorii care îmi dădeau cunoștințe de viață”. Îmi zice că chiar și acum, într-un minut de relaxare, pornește internetul în căutarea unor imagini cu capitala Moldovei. „Într-o zi, o să mă întorc în Chișinău”, îmi zice dînsul convins.

După zece ani trăiți în Chi-

„Chișinăul era altfel pe atunci. Sînt curios cum s-a transformat în timp, cum arată curtea în care băteam mingea pînă la epuizare, cum arată școala în care am studiat și profesorii care îmi dădeau cunoștințe de viață”.

șinău, urmează California, Los Angeles. În anul 1999, după absolvirea școlii în cel mai populat oraș din California, se înrolează în rîndurile armatei americane, îndemnat de respectul față de semenii și de patriotismul care-și făcea, pe atunci, modest loc în inima lui. După armată, a făcut studii universitare. Iar exact 10 ani mai tîrziu, s-a „cununat” cu

cariera militară, devenind ofițer în trupele de infanterie.

Din discuțiile cu el, lesne am desprins modestia, integritatea, dar și autoritatea protagonistului nostru. Temperament demn, caracterizat de loialitate, patriotism și corectitudine. Suflet disciplinat, ordonat, luptător, și-a găsit adăpost între arme, tactică, strategie, acolo unde „mîndria și onoarea sînt sentimentele care fac serviciul militar dorit. Profesia de militar în SUA, mai ales în ultimele decenii de război, este respectată. Au fost aduse mari jertfe pentru a face mai bune multe locuri din lume, mai liniștite”, zice ofițerul american.

Fiecare om trăiește diferit războiul. Cel care luptă pentru „mai multă liniște în lume”, are ochii triști. Ochi foarte triști are și protagonistul nostru, dar plini de farmec atunci cînd vorbește despre Chișinăul din copilăria sa. În Los Angeles, se întîlnește uneori cu moldovenii, „care au format un fel de diasporă mică în centrul orașului”, spune dînsul zîmbind ușor. În școlile militare în care a studiat nu a cunoscut nici un moldovean, dar s-a împrietenit cu un român pe care îi plăcea să-l asculte vorbind limba natală. „Nu îmi amintesc prea multe fraze în limba română, dar îmi place să întreb: Ce faci? Unde te duci?”

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

PRIMUL PAS, PRIMELE SPERANȚE...

Au rămas în urmă examenele de admitere în Academia Militară "Alexandru cel Bun". Rezultatele comisiei de examinare i-au cantonat pe cei mai norocoși la Baza de instruire militară Bulboaca, pe o perioadă de trei săptămâni.

În timp ce semenii lor se bucurau de vacanță, 100 de aspiranți la titlul de ofițer au trecut cursul de inițiere în arta militară a tânărului ostaș, desfășurat în perioada 30 iulie – 18 august.

Oară, atât a costat transformarea studenților din civili în militari. Tinerii au fost echipați din cap până-n picioare, au primit ținuta de campanie și au încercat greutatea bocancilor ostășești. Studenților anul întâi li s-a permis să-și aducă de acasă doar strictul necesar pentru respectarea igienei personale.

Conform programului de instruire, studenții militari au studiat un complex de discipline militare, printre care tactica generală, instrucția de front, instrucția tragerii. Au făcut cunoștință cu regulamentele militare, pregătirea medico-militară, protecția chimică și pregătirea de geniu. De asemenea, au însușit termenii apărare și ofensivă, au îmbrăcat costumul de protecție și masca antigaz. Au executat pentru prima dată pasul de defilare, fredonând cântece în formație. S-au familiarizat cu tehnica din dotarea Armatei Naționale, au învățat să minuiască armamentul de infanterie și să nu le fie frică de el, detaliu, ce l-au demonstrat la tragerile de la finele cursului.

„Inițial, am plecat cu 110 studenți în poligon dar, după nouă zile de antrenament, 14 au renunțat. Motivele au fost simple, nu au putut face față cerințelor înaintate. Cu toate acestea, pot să afirm că anul curent avem parte de un contingent foarte bun, de tineri sănătoși, care își doresc cu adevărat să devină ofițeri”, a precizat maior Andrei Șram, comandant interimar al batalionului de învățământ și conducătorul tragerilor. „Primele zile a fost greu

să depășească bariera psihologică, dar ulterior s-au integrat și au contribuit la edificarea unui colectiv. În continuare îi așteaptă depunerea jurământului militar, patru ani de studii și o promițătoare carieră militară. Credem că pe viitor vom obține mari succese”, a mai adăugat dumnealui.

Cursul s-a finalizat cu trageri de luptă din pistolul-mitralieră AKM, la distanța de 100 metri. Cel mai bun rezultat l-a obținut Ilie Ciobanu, reușind să nimicească ținta și să acumuleze 37 de puncte. Majoritatea studenților au fost apreciați cu calificativul „foarte bine” și „bine”. Performanțele înregistrate arată că studenții au însușit corect partea teoretică și au executat tragerile impecabil.

Convinse că s-au născut pentru a fi ofițeri

Au schimbat rimelul, rujul și oja în culori stridente pe echipamentul militar. Acum o lună am cunoscut-o pe Galina Grișco. Susținea probele de admitere în rînd cu ceilalți potențiali studenți ai instituției militare. Nu avea de unde ști verdictul final al comisiei de examinare. Originară din Sireți, raionul Strășeni, a absolvit Colegiul de ecologie din Chișinău, facultatea Protecția antiincendiară, pompieri și salvatori. Mi-a declarat ferm că este demnă și deține aptitudinile necesare pentru a-și continua studiile în Academia Militară.

Tot atunci, am cunoscut-o și pe Nadejda Guțu, descendentă dintr-o familie de muncitori, unde mama e asistentă medicală, iar tata – șofer. Venită de la Mărculești, Florești, era gata să înfrunte greutățile și concurența aprigă pentru a-și asigura un loc în cadrul academiei. Îmi amintesc cum ea a bătut recordul la îndoirea și dezdoirea trunchiului, efectuînd 63 astfel de exerciții. De asemenea, a fost prima la cursa de alergări pe distanța de 100 de metri. Pregătirea fizică nu a lăsat loc de comentarii.

Astăzi, ambele sînt studente militare și sînt convinse că s-au născut pentru a fi ofițeri.

Cursul de integrare militară are drept scop fa-

miliarizarea studenților cu specificul artei militare și verificarea stării moral-psihologice de adaptare la cerințele mediului militar.

În anul de studii 2012-2013, la Academia Militară au fost admiși 100 de tineri. Amintim că, în exclusivitate, au fost înmatriculate în instituția de învățământ superior militar fete, 9 la număr, la specialitatea transmisiuni.

Ministerul Apărării și conducerea Academiei Militare asigură anual condiții decente de trai și un climat optim de ordine și siguranță pe durata studiilor în instituția militară.

ASPIRAȚII ȘI EFORT PENTRU SUCCESUL ARMATEI

Vadim este unul dintre viitorii ofițeri rămași în sistem, după ce a îndeplinit serviciul militar în termen în cadrul unității militare din orașul Cahul. Este persoana care visează să atingă culmile succesului în cariera militară mai devreme sau mai târziu. Dar pentru aceasta, e conștient că trebuie să studieze mult, să muncească și mai mult întru atingerea obiectivelor profesionale.

Nativ al zodiei taur, și cum taurul este un semn de pămînt, sergent major Vadim Bîrca are tendința de a rămîne cu picioarele pe pămînt. Gîndește și acționează conform realității. Iubește ordinea și disciplina, este obiectiv în tot ceea ce întreprinde, nu confundă obligațiile cu distracția. Răbdarea, loialitatea și stabilitatea sînt calitățile care îi reliefează personalitatea și îl diferențiază de ceilalți.

Nu a lăsat pe nimeni să-i dirijeze viitorul

Nu a lăsat pe alții să-i spună ce poate face și ce nu. Astfel, cum nu a lăsat pe nimeni să-i dirijeze viitorul. E la o vîrstă cînd unii din semenii lui își pun pirostriile, alții abia își caută idealurile și restul care irosec timpul cu tot felul de prostii. Nu ascunde că dragostea pentru arme a moștenit-o de la tatăl său – colonelul Veaceslav Bîrca, șef militar superior al Forțelor Mixte de Menținere a Păcii din partea organelor constituționale ale Republicii Moldova. Tot de la el a învățat că misiunile trebuie îndeplinite în timp și calitativ.

S-a născut la Chișinău, dar pentru că tatăl este și el militar de specialitate și milităria presupune multe sacrificii, ori de cîte ori primea o ofertă de lucru într-un alt oraș, nu conta garnizoana unde urma să își îndeplinească datoria de ofițer, familia Bîrca era nevoită să își schimbe locul de trai. Astfel că, șapte clase a învățat în Bălți, după care s-a transferat să-și continue studiile în orașul Cahul.

Urmînd cursul tatălui, imediat după absolvirea liceului, în luna iunie a anului 2008 a venit cu solicitarea de a fi încorporat în rîndurile Armatei Naționale, în

Brigada „Dacia”. În timpul serviciului militar în termen a îndeplinit funcția de cercetaș superior în compania cercetare. S-au perindat mai bine de patru ani de la acele clipe semnificative - prima noapte într-o cazarmă militară, unde odaia găzduiește nu unul și nu două paturi, rezolvarea primei misiuni de foc și apoi de nedescris rămîne momentul depunerii jurământului militar. Eveniment cu o conotație aparte din viața unui ostaș. După zece luni, trăind în mediul în care a văzut adevăratul aspect al vieții militare, hotărăște să rămînă pe contract în ace-

eași unitate. În 2009 a beneficiat de un curs de instruire a sergenților în cadrul Centrului de instruire Bulboaca, unde în calitate de instructori i-a avut pe specialiștii letoni. În rezultatul participării la acest curs, subofițerul Bîrca urmărea însușirea și aplicarea standardelor moderne în gestionarea actului de instruire a efectivului din subordine. Pentru că prezenta inteligență, interes și profesionalism, la scurt timp a fost delegat să participe la aplicațiile „Scutul Păcii”, care reprezintă un exercițiu de instruire a efectivului Armatei Naționale, dar și un test de verificare a subunităților naționale potrivit Conceptului Capabilităților Operaționale.

Potențialul pe care ți-l oferă Academia Militară nu îl oferă o altă instituție de învățământ superior

Toate acestea nu au fost suficiente

pentru a cuceri culmi în cariera militară. Dar, recunoaște că au servit o rampă de lansare la studii în cadrul unei instituții de învățământ militar superior din țară. Prin urmare, gîndurile și aspirațiile i-au săgetat privirea spre Academia Militară „Alexandru cel Bun”. În toamna lui 2009 a pășit ferm pe porțile instituției militare. Experiența avea, știa ce înseamnă ordine, program și responsabilitate. Este convins că potențialul pe care ți-l oferă Academia Militară, nu ți-l poate oferi o altă instituție de învățământ superior.

Actualmente, este student la anul IV, la specialitatea infanterie și ocupă funcția de plutonier de companie. Are un tată colonel. Ei și ce?! Pilele, oricum nu funcționează într-o instituție care se respectă. Și dacă să privim per ansamblu, în academie nu e singurul fecior de militar. Potrivit lui, trebuie doar să fii disciplinat, să depui străduință, să însușești materia, și doar așa vei obține note pozitive și vei avea parte de învoiri.

Anul întâi îl caracterizează ca cel mai interesant pentru debitul de informații, dar și cel mai încărcat din punct de vedere emoțional. În afară de disciplinele din domeniul milițării, o mare atenție se acorda disciplinelor tehnice (civile). În următorii ani, studiile s-au axat strict pe specialitate. De la cel din urmă an de studenție așteaptă să fie unul ușor, precum au fost precedentii. De altfel, are multe de realizat: să susțină examenele de stat, să prezinte teza de licență și, evident, să fie repartizat la un loc de muncă. Este anul care îi definește perspectivele.

„Succesele tatălui meu este minimum ce îmi doresc”

O jumătate de oră, atât a fost destul să-mi dau seama că protagonistul nostru este un om al cuvîntului și al faptelor. Este genul de om de care ai nevoie pentru a vedea un lucru dus la bun sfîrșit. „Atunci cînd primesc o misiune de la superiori, caut cea mai optimă și rapidă cale de a o rezolva, indiferent de complexitatea ei”, a specificat sergent major Bîrca. Corectitudinea și competența în soluționarea problemelor practice îi determină pe comandanți să nu-i mai verifice misiunile îndeplinite.

„Succesele tatălui meu este minimum ce îmi doresc”, mi-a mărturisit Vadim. În opinia lui, Batalionul 22 de Menținere a Păcii este platforma perfectă unde își poate dezvolta și implementa abilitățile profesionale. Vom trăi și vom vedea. Nu poate anticipa repartizarea viitorilor ofițeri la funcțiile vacante, dar speranța moare ultima. Important pentru el nu este să fie asigurat cu un loc în armată, ci să aibă capacități și gîndire logică să ofere ceva armatei. În acest context este binevenit proverbul rus „Nu locul înfrumusețează omul, ci omul înfrumusețează locul”, după cum a arătat experiența de viață.

Vadim Bîrca își cătuzește camarazii într-o nouă misiune

190 TONE DE MUNIȚII EXPIRATE VA DISTRUGE ARMATA NAȚIONALĂ ÎN DOI ANI

Interviu cu maiorul Andrei CAMERZAN, șef Secție armament și muniții, Comandamentul Logistic

- **Domnule maior, pentru că tema munițiilor cu termenul de valabilitate expirat, care se păstrează în depozitele Armatei Naționale, este actuală, vă invit, pentru început, să discutăm despre situația generală a acestor muniții.**

- Situația munițiilor cu termenul de valabilitate expirat care se păstrează în depozitele Armatei Naționale este bună. Acest lucru se datorează, în mare parte, elaborării unor proiecte, cu suportul unor organizații non-guvernamentale internaționale, care au fost inițiate în scopul sporirii nivelului de siguranță și securitate a depozitelor Armatei Naționale. În acest sens, una dintre ideile pe care ne-am axat după anul 2006 a fost reducerea numărului de depozite existente în Armata Națională, în schimbul modernizării lor conform tuturor standardelor internaționale. Astfel, am concentrat loturile de muniții în unitățile militare dislocate în Chișinău, Bulboacă, Florești, Cahul și Bălți. Acest lucru a făcut posibilă reducerea cheltuielilor de întreținere a locurilor de păstrare a armamentului și munițiilor.

Avem nevoie de un laborator specializat pentru testarea fizico-chimică a munițiilor.

- **Care este gradul de pericol al munițiilor învechite?**

- Aceste muniții nu sînt periculoase atît timp cît sînt păstrate potrivit normelor tehnice indicate de uzina producătoare și cele de exploatare. Cea mai mare parte din lotul de muniții pe care-l deține Armata Națională datează din anii 1970, 1980, 1990. Cele mai longevive sînt munițiile de infanterie, care au o durată maximă de 40 de ani. Celelalte „trăiesc” între 15-30 de ani. Pericolul pe care-l prezintă aceste muniții apare în momentul manipulării cu ele - mă refer la transportarea, resortarea, depozitarea, paletizarea și utilizarea lor. Toate aceste muniții, conform regulilor, trebuie testate în laboratoare specializate. Din păcate, Armata Națională nu dispune de un laborator de acest gen, de aceea, solicităm pachete de informații de la statele vecine care au în dotare același tip de muniții, cu același an de fabricare. În funcție de informația pe care o primim, stabilim prioritatea de distrugere a munițiilor de același tip. Din păcate, informația recepționată nu este întotdeauna completă. Pînă în anii 2005-2006, testam proprietățile tehnice și capacitatea de luptă a munițiilor prin trageri în centrele de instrucție. Dar, ulterior s-a interzis utilizarea munițiilor înainte de efectuarea testelor fizico-chimice care să ne vorbească despre starea flegmatizatorului din interiorul munițiilor și stabilitatea lor la diferiți factori atmosferici, presiuni, trepidații la care sînt supuse în timpul transportării, precum și la viteza de ardere a pulberii din capsulele de aprindere, a trotilului din interiorul muniției. Acestea pot fi determinate doar într-un laborator specializat.

- **Aceste teste despre care ați vorbit se fac la solicitare sau cu regularitate într-o anumită perioadă de timp?**

- Potrivit regulilor, primul test al munițiilor de luptă care conțin substanță explozivă și pulbere neagră trebuie efectuat după zece

ani de la producere. În funcție de rezultatul obținut, se stabilește următoarea perioadă de verificare. Noi nu am efectuat nici prima testare. Munițiile care au viața tehnică expirată nu se mai testează, chiar dacă sînt într-o condiție fizică foarte bună.

- **Un pic mai sus ați zis că avem nevoie de un laborator specializat care să testeze capacitățile fizico-chimice ale munițiilor din dotarea Armatei Naționale. Există posibilitatea să obținem acest laborator?**

- Deocamdată, rămînem optimiști în obținerea unui astfel de laborator. El este foarte costisitor. Bugetul auster al Armatei Naționale nu ne permite procurarea lui. Cu ceva timp în urmă, am solicitat misiunii OSCE în Republica Moldova un atelier sau laborator mobil de apreciere a stării tehnice, după aspect, a munițiilor din dotarea armatei. Nu ne rămîne decît să așteptăm și să menținem pregătirea specialiștilor pe care-i avem în acest domeniu.

- **Dle maior, povestiți-ne, vă rog, cum a ajuns Republica Moldova să participe în cadrul proiectului de distrugere a munițiilor cu termenul de valabilitate expirat?**

- În anul 2004, Armata Națională, în colaborare cu misiunea OSCE în Republica Moldova, a lansat un proiect vast care avea scopul reducerii riscului de explozii în locurile de păstrare a munițiilor. Odată cu implementarea acestui proiect în Centrul de instruire Bulboacă, ne-am încadrat în procesul de distrugere a munițiilor cu termenul de valabilitate expirat păstrate în depozitele noastre. Aceste proiecte au fost finanțate de diferite țări donatoare.

Misiunea OSCE în R. Moldova ajută Armata Națională să scape de munițiile vechi.

- **Mai există vreo organizație internațională cu care avem proiecte de acest gen?**

- Aproximativ 90 la sută din proiectele legate de ridicarea nivelului de siguranță și securitate în locurile de păstrare a munițiilor, care includ resor-

tarea, depozitarea corectă, transportarea, distrugerea, repararea depozitelor, sînt realizate în colaborare cu misiunea OSCE în R. Moldova. Dar avem relații de parteneriat și cu organizația non-guvernamentală „Norwegian People's Aid”. Prima colaborare cu această organizație non-guvernamentală internațională a avut loc în 2009-2010, în cadrul proiectului de nimicire a munițiilor cu fragmentare, prin utilizarea tehnologiilor de dezmembrare.

Republica Moldova – lider în distrugerea munițiilor cu fragmentare

- **Se cunoaște că Republica Moldova este prima țară care a distrus munițiile cu fragmentare învechite pe care le păstra în depozitele militare. Care sînt statele care urmează exemplul nostru și cum a ajuns Moldova să fie prima în acest proiect?**

- Exemplul Republicii Moldova a fost preluat de Croația, Macedonia, Bosnia și Herțegovina, deoarece acest proiect este valabil pentru statele care păstrează stocuri mici de muniții cu fragmentare. În cazul țărilor care au depozitate cantități mari, se recurge la ajutorul unor uzine, fabrici specializate în reciclarea munițiilor de acest tip. La prima conferință a statelor membre la Convenția munițiilor cu fragmentare, organizată în anul 2010, în Laos, s-a anunțat că Republica Moldova este prima țară care și-a distrus stocul învechit de muniții cu fragmentare. Iar specialiștii Armatei Naționale au fost invitați să se împărtășească cu experiența obținută în perioada acestui proiect cu cele 106 țări semnatare, în acel moment, a convenției despre care am vorbit mai sus.

- **Care este cantitatea de muniții învechite pe care Armata Națională urmează să o distrugă?**

- Conform unor studii preliminare, în perioada 2012-2013, Armata Națională urmează să nimicească 190 de tone de

muniții vechi. În fiecare an această cantitate crește, deoarece termenul de valabilitate a munițiilor se reduce simțitor.

- **Vorbim despre o cantitate mare. O să reușim în doi ani să distrugem 190 de tone de muniții?**

- Din acest motiv, în luna mai, anul curent, Armata Națională a inițiat un proiect-pilot derulat în colaborare cu organizația non-guvernamentală „Norwegian People's Aid”. Proiectul prevede resortarea, reambalarea, paletizarea și păstrarea munițiilor cu termen de valabilitate expirat din depozitele Armatei Naționale.

- **Ce ne oferă acest proiect?**

- Se apreciază prioritatea de distrugere a munițiilor cu termenul de valabilitate expirat. Deja avem diagrama de nimiciri pentru această perioadă.

- **Care sînt criteriile după care se apreciază prioritatea nimicirii munițiilor învechite?**

- Aceste clasificări se fac după criteriul anului de fabricare, a condițiilor de păstrare, dar și a aspectului exterior al munițiilor.

- **Care sînt perioadele în care se va desfășura acest proiect?**

- Prima etapă din anul acesta s-a desfășurat în scurt timp după efectuarea procesului de paletizare și sortare a munițiilor din depozitul aflat în Centrul de instruire Bulboacă, în perioada 21-25 mai. În aceste cinci zile, geniștii Armatei Naționale au nimicit aproximativ 12 tone

de muniții învechite, foarte periculoase. În așteptare sînt circa 80 tone care vor fi distruse în perioada august – septembrie 2012. Pentru cele două perioade din 2013 sînt necesare investiții suplimentare, de aceea ne aflăm în tratative cu misiunea OSCE.

- **Are Armata Națională suficienți specialiști în arma geniu care să execute procesul de distrugere a munițiilor?**

- Toate proiectele de nimicire realizate cu suportul organizațiilor internaționale se ghidează după un proces standard. Personalul Armatei Naționale implicat în lucrările de distrugere este familiarizat cu el. Instructorii sînt străini, dar și din Armata Națională, care au în spate experiența diferitor misiuni.

- **În acest context, ce tip de muniții urmează să fie distruse sau au fost distruse pînă la moment?**

- Există o varietate mare de muniții care urmează să fie distruse, începînd cu muniții de infanterie de calibrul mic și terminînd cu muniții de artilerie de calibre 152 mm, 120 mm, 122 mm.

- **Ce alte proiecte urmează să fie implementate în Armata Națională în același segment?**

- După cum am menționat, în luna mai a fost inițiat un proiect-pilot de sortare, paletizare a munițiilor din depozitul Bazei de instruire Bulboacă. Acest proiect urmează să fie implementat și în celelalte depozite ale Armatei Naționale, pentru că a avut succes. De asemenea, Armata Națională planifică un proiect mare de construcție a unor depozite în conformitate cu standardele internaționale, unde să se păstreze munițiile din Centrul de instruire Bulboacă, deoarece ele sînt dislocate în apropierea locurilor permanente de instruire a efectivului, precum și în preajma satelor. Proiectul se va desfășura în colaborare cu misiunea OSCE. La moment, se poartă tratative pentru realizarea schișelor tehnice, după care se vor căuta țări donatoare.

Învățăm lecțiile Rusiei și Ucrainei

- **Cunoașteți vreun accident care s-a produs din cauza exploziilor munițiilor cu termen expirat?**

- Accidente de acest gen s-au întîmplat în Rusia și Ucraina. Potrivit știrilor internaționale, în Rusia s-au produs patru accidente de acest gen într-o diferență mică de timp. În ultimul, a explodat un autocamion care transporta muniții cu viața tehnică expirată, pentru a fi nimicite ulterior într-un poligon specializat. Nu s-a anunțat motivul exploziei, dar acesta poate fi divers, determinat fie de factorul uman, fie de cel natural. Noi învățăm din lecțiile altor țări care adevăresc că aceste muniții sînt periculoase în manipulare.

- **Aveți ceva de adăugat?**

- Vreau să adaug doar că, recent, conducerea Ministerului Apărării a aprobat ideea de a iniția un proces de ajustare a instrucțiilor referitoare la păstrarea, depozitarea, manipularea, evidența armamentului și munițiilor din Armata Națională la cele internaționale. Aprobarea instrucțiilor este planificată pentru luna iunie, anul 2013.

Locotenent major
Inga MIHALOVA

Armata sub același nume: DEMNITATE, ONOARE, SACRIFICIU!

Pentru că este o ediție specială a ziarului "Oastea Moldovei", hotărâri să înșir rînduri despre oameni deosebiți prin felul lor de a fi, mai ales că am avut norocul să cunosc o deosebită dinastie de militari.

Căpitanul cîntă la vioară și pian, seniorul a îmbrățișat acordeonul, iar maiorul cîntă la acordeon și la vioară.

M-am întrebat ce-i ține uniți de armată pe bărbații familiei Bunduchi? La care am primit răspunsuri exhaustive și motivante.

Pentru domnul Andrei Bunduchi e simplu, dragostea de patrie și de neam. Cariera militară a început-o în 1974, anul cînd a fost înrolat în armata sovietică, în școala de pregătire a sergenților din orașul Kuibîșev (actualmente Samara), orașul industrial din sudul Rusiei, situat pe malul râului Volga. În orașul, unde pe lângă bunker-ul lui Stalin există și numeroase clădiri din secolul XIX. În continuare a plecat ca sergent în Polonia și a deținut funcția de comandant de mașini de luptă infanterie. Mai tîrziu a susținut examene și a fost admis la școala militară de artilerie din Odesa. Ulterior a fost repartizat în districtul Zabaikalie, stația Mirnoe. Din 1984, timp de cinci ani, a îndeplinit serviciul militar în Cehoslovacia. Iar în 1989 este transferat în Ucraina.

La chemarea Republicii Moldova, cînd se forma Armata Națională, s-a retras din Ucraina, revenind pe meleagurile natale cu gînd curat și nobil de a servi țării. La 23 iulie 1992 era deja dislocat la Coșnița, pentru a apăra integritatea și independența Republicii Moldova.

În prezent, colonelul (r) Andrei Bunduchi, artilerist de specialitate, este șef Catedra pregătirea cadrelor în rezervă în cadrul Academiei Militare „Alexandru cel Bun”, dar în același timp lucrează prin cumul la funcția de locțiitor șef Catedra artilerie. Disciplina de bază pe care o predă elevilor săi este tragerea și conducerea focului de artilerie. „Studentii sînt ca și copiii mei, în permanență caut să fiu prieten cu ei, să le dau tot ce e mai bun, să le împărtășesc experiența mea. Nu pot să nu fiu exigent, atunci cînd vine vorba de profesionalism și responsabilitate. Asta e.”, a declarat ofițerul. Nu-l contrazic, mai ales că rodnică lui carieră militară va număra în curînd 40 de ani de dăruire de sine și loialitate țării.

Este tată a trei copii, doi dintre care i-au urmat calea.

Cît trăim – învățăm

Pentru maior Vitalie Bunduchi, exemplul tatălui a fost un imbold de a continua cariera armelor. Și neapărat rădăcinile moldovenești care, de asemenea, au servit un catalizator pentru a îmbrățișa această profesie. Încercarea dumnealui de a clădi în educația fiilor, undeva impunînd anumite limite și reguli stricte, urmărea un singur scop, acela de a dezvolta în ei spirite echilibrate și responsabile.

S-a născut la 20 iunie 1979 la Chișinău. A absolvit Colegiul pedagogic „Alexei Mateevici”, specialitatea pedagog în domeniul muzicii. În opinia lui, a fost o experiență, a descoperit literatura și arta muzicală. Nu regretă cei cinci ani petrecuți în această instituție. În 2000 absolvește Colegiul

militar „Alexandru cel Bun”. Fiind comandant de pluton în Brigada „Ștefan cel Mare”, decide să mai facă o facultate la Universitatea Tehnică a Moldovei, specialitatea tehnologii informaționale. Așa cum tema tezei de licență era „Tehnologii informaționale în elaborarea sistemului de calcul în artilerie”, baza materială a lucrării de licență a servit „resursele” Armatei Naționale. Cu părere de rău, soft-ul a rămas în fază incipientă. „Cît trăim – învățăm”, spusa înțeleptului proverb.

Este șef al Serviciului protocol și ceremonial, Departamentul dotări. Numele lui a apărut des în paginile publicației noastre. Cred că vă amintiți de „Urme invizibile”, prima sa plachetă de poezii. Artă vs militarie?! La prima vedere, par două lucruri relativ opuse. Maior Bunduchi le comasează, în rezultat dînd naștere la ceva frumos, la creații militaro-patriotice, fie poezie sau cîntec. Trăirile lăuntrice le întrușipează în versuri scrise în limba română și rusă, din adolescență și pînă în prezent. În creația lui tratează teme ca dragostea și admirația feminității, dragostea neîmpărtășită, căutările unui ideal, natura, patriotismul, viciile umane și ale societății, credința în Dumnezeu.

Vitalie Bunduchi este recunoscător armatei pentru că i-a oferit șansa de a cunoaște noi comunități, noi sisteme de securitate și apărare. Geografia este una largă. A călătorit și studiat în Grecia, Canada, Bulgaria, SUA, Germania ș.a.

Viața cazonă – fără secrete

Mezinul familiei, căpitanul Veaceslav Bunduchi a fost influențat în alegerea meseriei de militar de către tatăl său și fratele mai mare, în egală măsură. Ținuta militară și ordinea l-au determinat să meargă în 1999 să studieze la Colegiul militar liceal „Ștefan cel Mare” din Cămpulung Moldove-

nesc, România. Pe o perioadă de patru ani, atît timp cît au durat cursurile, a reușit să cunoască aspectele vieții cazone din interior. În opinia lui, colegiul i-a asigurat o educație complexă - intelectuală, morală, fizică, civică și patriotică. În anul 2003 și-a continuat studiile militare în cadrul Institutului Militar din țară. La finalizarea studiilor, obținînd gradul de locotenent, a fost repartizat în Batalionul 22 de Menținere a Păcii. Experiența militară a demonstrat-o mai mulți ani la rînd,

atunci cînd a participat la aplicații naționale și internaționale. În iarnă a participat alături de 120 de militari profesioniști la exercițiul „Mission Rehearsal Exercise”, desfășurat la baza militară din Hohenfels, Germania. Pe parcursul exercițiului a îndeplinit funcția de șef S1, Secția personal, în statul major al aplicațiilor. Recent a revenit de la exercițiul militar „Rapid-Trident 2012” din Ucraina, unde a avut misiunea de ob-

servator din partea contingentului Republicii Moldova.

Și unul, și altul i-au fost discipoli tatălui. Dar afirmă cu mîna pe inimă că nu au beneficiat de nici un privilegiu față de ceilalți studenți. Susține că băieții lui nu sînt din cei care așteaptă să fie împinși din urmă. E mîndru de realizările lor.

La rîndul lor, feciorii deapănă cele mai hazlii momente din timpul studiilor. Declară că atunci cînd toată lumea se aduna în sala de curs și aștepta să se înceapă ora, la un moment dat se auzea un fluierat specific din celălalt capăt al holului, la auzul căruia toți își ocupau locurile cu manualele pe brațe, știind că în orice moment își face apariția colonelul Bunduchi.

Timpul liber obișnuiește să-l organizeze în sînul familiei, alături de nepoțel. Mi-au povestit că au o casă la țară, casa părintească, unde merg cu plăcere să se odihnească și să uite de stresul zilnic.

Pot să afirm cu glas tare, că armonia este chintesența succesului în familia Bunduchi. Chiar dacă au crescut în generații diferite, armata în viziunea celor trei poartă același nume – demnitate, onoare și sacrificiu!

**Locotenent
Natalia ANDRONACHI**

O felicitare pentru tine

Sincere felicitări adresăm cu ocazia zilelor de naștere locotenent-colonelului Ianoș Mușet, căpitanului Ion VODOVOI, locotenenților Stela ALEXANDROV, Constantin CIOBANU, Vadim MANOLI, plutonierilor adjutanți Valeriu DILION, Vasile BOTNARI, plutonierului major Tudor GOREA, sergentului Elena SCUTARU, soldatului Natalia UNTILĂ și funcționarilor Maria RAZGONOV, Grigore SÎRGHI. Multă sănătate, fericire alături de cei dragi și succese din plin. La mulți ani!

**Cu respect,
colectivul Divizionului de Artilerie**

La mulți ani protoiereului Veaceslav HORTOLOMEI, maiorilor Vitalie COVALIOV, Artiom RĂCILĂ, căpitanilor Ion BAICU, Vitalii CHIHAI, locotenentului major Ilie IAVIȚA, locotenenților Anatolie GRIGORIEV, Andrei BEREZOV-SCHI, plutonierului adjutant Octavian ZACON, plutonierului major Nicolae CĂLIN, plutonierului

Ion GÎRNEȚ, sergentului Tatiana SOLOVIOVA, sergentului inferior Valerii VICOL, caporalilor Alexandru COROLEAC, Dmitrii CRISTEA, funcționarilor Victor NECRÎTOV, Vitalie VOLOȘIN, Constantin CONSTANTINOV. Sănătate, prieteni adevărați, copii sănătoși și multă bucurie!

Cu respect, colectivul Brigăzii „Dacia”

Cele mai calde felicitări și urări de bine locotenentului major Marin PALII, locotenentului Leonid RAȚĂ, plutonierilor adjutanți Roman COVAȘ, Iurie ȚĂRNĂ, plutonierului major Diana VERINGĂ, plutonierilor Oxana PALII, Vladimir RUSU, Tatiana SÎRGHI, Pavel LÎȘÎ, Natalia MÎNZAT, sergentului major Ludmila STAVER, sergentului inferior Marina SIMON. Fie ca florile iubirii și fericirii să vă împodobească viața și să vă vedeți împlinite toate dorințele.

**Cu respect,
colectivul Batalionului de Gardă**

La mulți ani maiorilor Andrei ȘRAM, Ion GADOROJA, Dumitru MISCU, Olga NIRCA, Marcel CIOLPAN, Ludmila IANOVICI-PASCAL, Viorel SÎRGHI, Vitalie BURLACU, căpitanilor Nicolae ȘENDREA, Pavel REDICO, locotenenților majori Dumitru PARFENI, Ala SOFRONOVICI, Maria CUJĂ, Alexandru SPATARI, Valeriu BURUȘCIUC, Larisa MÎNDRESCU, locotenenților Oxana PALII, Natalia LEFTER, Serghei SOROCEAN, plutonierului adjutant Ion LUPUȘOR, plutonierilor Natalia ARABADJI, Liudmila TIGHINEAN, Doina URUSU, Olesea PETROV, sergenților Andrei BALÎC, Anatolie CROITORI, caporalului Tatiana AGRICI.

Un cer albastru fără nori, fericire și sănătate, iubire și bucurii de la cei dragi vă dorim.

**Cu respect,
colectivul Academiei Militare**

Sincere felicitări cu ocazia zilelor de naștere locotenentului-colonel Alexandru BASCACOV și

căpitanului Ilona DZÎC. Vă dorim din suflet viața să vă fie asemeni unui drum pe care să vă însoțească adevărații prieteni: Dragostea și Optimismul!

La mulți și fericți ani!

Din partea colegilor și prietenilor

Sincere felicitări pentru colega noastră Inga MIHALLOVA și Petru RADVAN care au decis să-și unească destinele în familia fericirii.

Casă de piatră, copilași frumoși și un car plin de noroc, le urăm cu această ocazie!

Colegii din Centrul mass-media militară

AUR, ARGINT ȘI BRONZ - „RECOLTA” TAEKWONDIȘTILOR MILITARI!

Așa au fost întâmpinați la aeroport sportivii moldoveni care s-au întors de la Campionatul mondial de taekwondo, desfășurat în perioada 6-13 august în Ottawa, Canada.

Toți cei nouă sportivi care au reprezentat naționala Republicii Moldova la competiție sînt membri ai Clubului Sportiv Central al Armatei.

Selecionata țării noastre este pregătită de antrenorii Iurie Spătaru, care a condus delegația la competiție, și Corneliu Bulat, care a fost și membru al echipei, participînd în competiție la categoria veterani.

„Am revenit acasă cu 17 medalii. Două de aur, paisprezece de argint și una de bronz. În cadrul campionatului ne-am bucurat de rezultate fenomenale. Pentru prima dată în istorie, Republica Moldova a obținut medalia de aur la compartimentul lupte, pentru prima dată a obținut medalia de aur la tehnica specială, și în premieră ca echipă, țara noastră a obținut două locuri de doi, obținînd 12 medalii de argint la tehnica specială și compartimentul spargerii. Este un succes înregistrat în exclusivitate. Anul trecut, aceeași echipă s-a clasat pe locuri de întietate la Campionatul european.”, a declarat Iurie Spătaru.

Clubul Sportiv Central al Armatei se mîndrește cu Simion Furdul, cel mai tînăr membru al echipei, care a cucerit medalia de bronz la Campionatul mondial de taekwondo, categoria juniori. Sportivul în vîrstă de 17 ani a evoluat

la proba individuală sparring, versiunea International Taekwondo Federation. A disputat finala cu sportivii din Croația și Marea Britanie, ei fiind cîștigătorii locurilor întii și doi. Este mulțumit de

prestația sa și declară că, în spatele acestei victorii stă o muncă enormă, antrenorii și părinții care l-au susținut. „Metoda aplicată de antrenori a dat roade, a demonstrat eficacitate și a arătat lumii că sîntem

cei mai buni.”, a mai adăugat Simion.

Cel mai glorios s-a dovedit Nicolae Gavrilița, cu 5 medalii, dintre care una de aur. La sparring, proba individuală a obținut medalia de argint și la compartimentul tehnica specială, individual, a cucerit medalia de bronz, pentru care în sumă i-a fost oferită o medalie, pentru prestația individuală la nivel. „Am luptat cu sportivi din Argentina, o țară cu tradiții vechi și bogate în taekwondo. Am reușit să-i devansez, pentru care am fost lăudat de președintele Federației internaționale de taekwondo”, a specificat sportivul. Practică acest sport de la vîrstă de șapte ani. De-a lungul carierei sale a participat la campionatele europene, cupa lumii, Campionatul mondial la juniori, dar în premieră a reușit să înscrie un așa succes.

Tot cu medalie de aur a revenit și sportivul Petru Cotoman, actualul campion mondial la proba lupte, categoria de 82 kg. Campionul spune că, deși a avut concurenți puternici, munca pe care a depus-o în timpul antrenamentelor l-a făcut cîștigător.

Performanțele din anul curent îi determină pe sportivi să participe la următoarele ediții pentru a demonstra rezultate și mai strălucite.

La ediția din acest an au participat mai mult de 700 de sportivi din peste 25 de țări. Campionatul mondial de taekwondo se desfășoară o dată la doi ani. Următoarea ediție va avea loc în 2014 în Sardinia, Italia.

**Locotenent
Natalia ANDRONACHI**

FRĂȚIA, CA ȘI DATORIA FAȚĂ DE PATRIE, E SACRĂ

Are mama doi feciori, doi militari. Deși în familie sînt trei frați, doar gemenii au ales să fie apărători ai Patriei, Boris și Vladimir

Frații Ghilușca, după ce și-au onorat obligațiunea de cetățean al Republicii Moldova în Batalionul de Gardă, s-au întors la civile. După un an de încercări și întrebări, au hotărît să revină în unitatea în care au învățat ce înseamnă viața cazonă și acolo unde regulamentul militar le-a servit drept carte de căpătii.

Ce a fost mai greu atunci cînd erau soldați în termen, acum i-a adus ca și militari pe contract, în același Batalion de Gardă, pe platoul căruia au fot aliniați și unde au făcut sute de repetiții, deoarece fac parte din compania Garda de Onoare.

Ceremoniile și pasul cadențat într-un fel sau altul i-au atins la suflet pe cei doi frați, de aceea au și ales să-și continue activitatea în lumea uniformelor, care nu din vorbe spuse, ci din văzute îi avantajează. Palpitațiile pe care le au, emoțiile, dar și grijile de la evenimente le oferă o mică doză de adrenalină, de amintiri frumoase și de mîndrie. Însă munca ce o depun pentru a avea asemenea momente îi face mai rezistenți, mai responsabili și nu doar în armată, ci și în viața de toate zilele. Au învățat să se conformeze, deși le era cam greu, acum însă cunosc și învață și pe alții ce înseamnă să fii parte din Garda de Onoare.

Ce poți spune de frații din Hirova în afară de faptul că sînt chipeși, au privirea șireată și un zîmbet ademenitor. Sînt gemeni după chip, însă nu și după caracter. Cît de mult nu s-ar asemăna la chip, oricum sînt unici în felul lor de a fi.

Primul care a văzut lumina zilei a fost Boris și din comportament se citește că acesta este mai responsabil și încearcă

cu zi se întîmplă ca Vladimir să ia inițiativa. La o primă întrebare, cine e mai vorbăreț, a răspuns Vova, menționînd că „Borea este cel mai sociabil”. Se pare însă că Borea știe cum să depășească situațiile și pentru el, și pentru fratele mai mic, care se pare că „bade” nu i-a spus vreodată. La ghidușii și pozne ambii s-ar situa pe același cîntar, cînd unul a fost cu ideea, celălalt cu fapta, și invers. În armată au reușit să se integreze datorită muncii, disciplinei care a dominat și în familia Ghilușca și povețelor date de părinți.

Și la dorințe și planuri de viitor gemenii creionează cărări diferite. Vova la moment crede că își va finisa contractul de militar și va pleca din armată, pe cînd Borea se vede militar cu stele mari. Cu toate greutățile vieții de militar, el se vede în armată. La căsătorie se gîndesc, însă nu chiar acum - „să se pună pe picioare”, „dar cine știe”, menționează fratele mai mare.

Aceeași privire, același chip. Poartă ceasuri identice și uniforme militare le sînt la fel. Dar așa precum singurul semn care îl diferențiază pe Boris față de

Vladimir, așa și cărările vieții le percep diferit. Pășesc într-o linie, însă gîndurile zboară spre domenii diferite. Mereu împreună, zi și noapte, școală și armată, zile de naștere și petreceri, pînă și primul pas în viața matură a fost în același fîgaș. Rămîne să vedem peste ani cine și încotro își va direcționa pînzele, important e să se înțeleagă ca și acum - „din priviri”, fără cuvinte. Acum sînt militari, mîine, cine știe? Același sînge le curge în vene, el apă nu se face. Ei sînt gemeni, sînt frați. Iar frăția e sacră.

Locotenent Mihaela MÎRZA

*Aceeași privire, același chip. Poartă ceasuri identice și uniforme militare le sînt la fel...
Boris și Vladimir onorați de Comandantul Suprem*

